

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2007. gada 12. septembrī*

Lieta T-25/04

González y Díez, SA, Villabona-Lanera [*Villabona-Llanera*] (Spānija), ko pārstāv H. Diess-Hohleitners [*J. Díez-Hochleitner*] un A. Martiness Sančess [*A. Martínez Sánchez*], advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja H. Buendija Sjerra [*J. Buendía Sierra*], pārstāvis, pēc tam K. Uraka Kavjedess [*C. Urraca Caviedes*], pārstāvis, kam palīdz H. Buendija Sjerra, advokāts,

atbildētāja,

par lūgumu atcelt 1., 3. un 4. pantu Komisijas 2003. gada 5. novembra Lēmumā 2004/340/EK, kas attiecas uz atbalstu uzņēmumam *González y Díez, SA*, neparedzētu izmaksu segšanai (2001. gada atbalsts un ļaunprātīga 1998. un 2000. gada atbalsta izmantošana) un ar ko groza Lēmumu 2002/827/EOTK (OV 2004, L 119, 26. lpp.).

* Tiesvedības valoda — spāņu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 31. janvāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Komisijas 1993. gada 28. decembra Lēmuma Nr. 3632/93/EOTK par Kopienu režīmu dalībvalstu izmaksājamam atbalstam ogļu rūpniecībai (OV L 329, 12. lpp.) 5. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Atbalsts neparedzētām izmaksām

1. Valsts atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, lai tie varētu segt izmaksas, kas rodas vai ir radušās ogļu rūpniecības modernizācijas, racionalizācijas un pārstrukturēšanas

rezultātā un nav saistītas ar kārtējo ražošanu (mantotas saistības), var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, ja izmaksātā atbalsta summa nepārsniedz šīs izmaksas. Šo atbalstu var izmantot, lai segtu:

- izmaksas, kas radušās tikai tiem uzņēmumiem, kas veic vai ir veikuši pārstruktūrēšanu,

- izmaksas, kas radušās vairākiem uzņēmumiem.

Kategorijas tām izmaksām, kas rodas sakarā ar ogļu rūpniecības racionalizāciju un pārstruktūrēšanu, ir definētas pielikumā.”

- 2 Lēmuma Nr. 3632/93 pielikums ar nosaukumu “5. panta 1. punktā paredzēto izmaksu noteikšana” paredz:

“I. Izmaksas, kas radušās tikai tiem uzņēmumiem, kas veic vai ir veikuši pārstruktūrēšanu un racionalizāciju

Tikai:

[..]

- c) pensiju un pabalstu izmaksas darbiniekiem, kuri zaudē darbu sakarā ar pārstrukturēšanu un racionalizēšanu, un darbiniekiem, kam ir tiesības šādus maksājumus saņemt pirms pārstrukturēšanas, ārpus likumos noteiktas sistēmas;

[..]

- e) izmaksas sakarā ar nodokļu, normatīviem vai administratīviem, noteikumiem;

- f) papildu darbi apakšzemes drošībai sakarā ar pārstrukturēšanu;

- g) kalnraktuvju postījumi, ja tie ir radušies teritorijās, kurās atrodas ražotnes, kas ir slēgtas;

- h) izmaksas sakarā ar ūdens piegādes un notekūdeņu novadišanas organizāciju pakalpojumiem;

- i) citas izmaksas sakarā ar ūdens piegādi un notekūdeņu novadišanu;

[..]

- k) ārkārtējs, būtisks vērtības zaudējums, ja tas rodas sakarā ar rūpniecības pārstrukturēšanu (neņemot vērā pārvērtēšanu, kas notikusi laikā kopš 1986. gada 1. janvāra un kas pārsniedz inflācijas līmeni);
- l) izmaksas, kas saistītas ar piekļuves saglabāšanu akmeņogļu rezervēm raktuvju izmantošanas beigās.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

- ³ No Lēmuma Nr. 3632/93 12. panta izriet, ka tas stājās spēkā 1994. gada 1. janvārī un zaudēja spēku 2002. gada 23. jūlijā.
- ⁴ Padomes 2002. gada 23. jūlija Regulas (EK) Nr. 1407/2002 par valsts atbalstu ogļu rūpniecībai (OV L 205, 1. lpp.) 7. pants ir formulēts šādi:

“Atbalsts neparedzētiem izdevumiem [izmaksām]

1. Valsts atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri veic vai ir veikuši darbības saistībā ar ogļu ražošanu, lai tie varētu segt izmaksas, kas rodas vai ir radušās ogļu rūpniecības racionalizācijas un pārstrukturēšanas rezultātā un nav saistītas ar kārtējo ražo-

šanu (“mantotas saistības”), var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, ja izmaksātā atbalsta summa nepārsniedz šīs izmaksas. Šo atbalstu var izmantot, lai segtu:

- a) izmaksas, kas radušās tikai tiem uzņēmumiem, kuri veic vai ir veikuši pārstruktūrēšanu, t.i., izmaksas saistībā ar bijušo kalnraktuvju vides sanācību;

- b) izmaksas, kas radušās vairākiem uzņēmumiem.

2. Kategorijas tām izmaksām, kas rodas sakarā ar ogļu rūpniecības racionalizāciju un pārstruktūrēšanu, ir definētas pielikumā.”

- 5 Regulas Nr. 1407/2002 pielikums ar nosaukumu “Regulas 7. pantā minēto izmaksu definīcija” nosaka:

“1. Notikušās un paredzamās izmaksas tikai tiem uzņēmumiem, kuri veic vai ir veikuši pārstrukturizēšanu un racionalizēšanu

Tikai:

[..]

- c) pensiju un pabalstu izmaksas darbiniekiem, kuri zaudē darbu sakarā ar pārstrukturēšanu un racionalizēšanu, un darbiniekiem, kam ir tiesības šādus maksājumus saņemt pirms pārstrukturēšanas, ārpus likumos noteiktas sistēmas;

[..]

- f) izmaksas sakarā ar administratīviem, juridiskiem vai nodokļu noteikumiem;

- g) papildu darbi apakšzemes drošībai sakarā ar ražotņu slēgšanu;

- h) kalnraktuvju postījumi, ja tos ir radījušas ražotnes, kuras slēdz sakarā ar pārstrukturēšanu;

- i) izmaksas saistībā ar bijušo ogļu raktuvju sanāciju, it sevišķi:

- izmaksas sakarā ar ūdens piegādes un notekūdeņu novadišanas organizāciju pakalpojumiem,

- citas izmaksas sakarā ar ūdens piegādi un notekūdeņu novadišanu;

[..]

- k) ārkārtējs, būtisks vērtības zaudējums, ja tas rodas sakarā ar ražotņu slēgšanu (neņemot vērā pārvērtēšanu, kas notikusi laikā kopš 1994. gada 1. janvāra un kas pārsniedz inflācijas līmeni).

[..]”

- 6 Regulas Nr. 1407/2002 14. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka tā ir piemērojama no 2002. gada 24. jūlija.
- 7 Komisijas Paziņojumā 2002/C 152/03 par dažiem konkurences lietu izskatīšanas aspektiem, kas izriet no EOTK līguma darbības izbeigšanās (OV 2002, C 152, 5. lpp.), ir precizēts, ko Komisija ir paredzējusi darīt sakarā ar EOTK līguma darbības izbeigšanos saistībā ar tādu lietu izskatīšanu, kas attiecas uz valsts atbalstu akmeņogļu rūpniecībai.

Prāvas priekšvēsture

- 8 Prasītājs ir kalnraktuvju uzņēmums, kura raktuves atrodas Astūrijā. Tam pieder virszemes raktuve tā sauktajā “Buseiro” apgabalā un divas pazemes raktuves tā sauktajā “Sorriba” apgabalā, pirmā no kurām ietilpst apakšapgabalā ar nosaukumu “La Prohida” un otra — apakšapgabalā ar nosaukumu “Tres Hermanos”.

- 9 Ar 1998. gada 3. jūnija Lēmumu 98/637/EOTK (OV L 303, 57. lpp.) un 2000. gada 13. decembra Lēmumu 2001/162/EOTK (OV 2001, L 58, 24. lpp.), lemjot par Spānijas atbalstu akmeņogļu rūpniecībai attiecīgi 1998. un 2000. gadā, Komisija atbilstoši Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantam ļāva Spānijas Karalistei piešķirt atbalstu neparedzētu izmaksu segšanai, lai segtu raktuvju slēgšanas tehniskās izmaksas, kas radušās pēc Spānijas akmeņogļu rūpniecības modernizācijas, racionalizācijas, pārstrukturēšanas un sašaurināšanas pasākumu veikšanas.
- 10 Attiecībā uz 1998. un 2000. gadu — Spānijas iestādes prasītajam izmaksāja attiecīgi 651 908 560 Spānijas pesetu (ESP) (proti, EUR 3 918 049,35) un ESP 463 592 384 (proti, EUR 2 786 246,34), lai segtu tehniskās izmaksas, kas saistītas ar ikgadējās ražošanas jaudas samazināšanu par 48 000 t 1998. gadā un par 38 000 t 2000. gadā. Visa minētā ražošanas jauda 1998. gadā bija jāsamazina virszemes raktuvē *Buseiro* un 2000. gadā par 26 000 t bija jāsamazina ražošanas jauda pazemes raktuvē *Sorriba* (*La Prohida* apakšapgabals), kā arī par 12 000 t — virszemes raktuvē *Buseiro*.
- 11 1998. gada 23. jūlijā sabiedrība *Mina la Camocha* iegādājās 100 % no prasītājas kapitāla. Pēc 1999. gada jūnijā presē paustās informācijas, kas lika domāt, ka 1998. gadā prasītāja saņemtais atbalsts pārsniedz paredzētās jaudas samazināšanas izmaksas, ņemot vērā, ka tās bija iegrāmatotas kā raktuves peļņa un tika ieskaitītas mātes sabiedrībai, Komisija nolēma analizēt atbalsta piešķiršanu prasītajam neparedzēto izmaksu segšanai un ar 1999. gada 25. oktobra vēstuli aicināja Spānijas Karalisti sniegt informāciju šajā sakarā. Turpmākajās vēstulēs Komisija lūdza sniegt papildu informāciju par atbalstu 2000. un 2001. gadā. Līdz 2002. gada aprīlim notikušās sarakstes gaitā Spānijas iestādes nosūtīja pieprasīto informāciju.

- 12 Ar 2000. gada 21. novembra vēstuli, kas tika papildināta ar 2001. gada 19. un 21. marta vēstuli, Spānijas Karaliste paziņoja Komisijai par atbalstu akmeņogļu rūpniecībai, kuru tā bija paredzējusi piešķirt 2001. gadā. Šī atbalsta apmērs bija ESP 393 971 600 (EUR 2 367 817), kas paredzēts, lai segtu prasītāja izmaksas, kuras saistītas ar ikgadējās ražošanas jaudas samazināšanu par 34 000 t 2001. gadā *La Prohida* apakšapgabalā.
- 13 Ar 2001. gada 11. decembra Lēmumu 2002/241/EOTK par Spānijas atbalstu akmeņogļu rūpniecībai 2001. gadā (OV 2002, L 82, 11. lpp.) Komisija ļāva Spānijas Karalistei izmaksāt atbalstu, lai segtu raktuvju slēgšanas tehniskās izmaksas, kas radušās pēc akmeņogļu raktuvju modernizācijas, racionalizācijas, pārstrukturēšanas un sašaurināšanas pasākumu veikšanas Spānijā, izņemot prasītājam paredzēto atbalstu, attiecībā uz kuru Komisija paziņoja, ka tā lēmumu pieņems vēlāk. Attiecībā uz atbalstu prasītājam — Komisija vispirms vēlējās analizēt informāciju, kas Spānijas iestādēm tai bija jāsniedz par prasītājam piešķirto atbalstu 1998. un 2000. gadā.
- 14 Ar 2002. gada 13. maija vēstuli Spānijas Karaliste informēja Komisiju, ka, nesagaidot attiecīgu Komisijas lēmumu, tā ir izmaksājusi prasītājam ESP 383 322 896 (EUR 2 303 817) attiecībā uz 2001. gadu, kas ir mazāka summa nekā paziņotā summa.
- 15 Ar 2002. gada 2. jūlija Lēmumu 2002/827/EOTK par Spānijas atbalstu uzņēmumam *González y Díez, SA* 1998., 2000. un 2001. gadā (OV L 296, 80. lpp.), Komisija atzina, ka ar kopējo tirgu nav saderīgs atbalsts EUR 5 113 245,96 (ESP 850 772 542) apmērā, kas prasītājam piešķirts, lai segtu neparedzētas pārstrukturēšanas izmaksas 1998., 2000. un 2001. gadā. Šī summa atbilda, pirmkārt, atbalsta kopējai summai

EUR 2 745 428,96 (ESP 456 800 943) apmērā, kas izmaksāta attiecībā uz 1998. un 2000. gadu, un, otrkārt, atbalsta summai EUR 2 367 817 (ESP 393 971 600) apmērā, ko Spānijas Karaliste bija paziņojusi Komisijai attiecībā uz 2001. gadu.

- 16 2002. gada 17. septembrī prasītājs iesniedza prasību atcelt Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu. Šī prasība tika reģistrēta Pirmās instances tiesa kancelejā ar numuru T-291/02.
- 17 Ņemot vērā saistībā ar minēto prasību paustos argumentus, Komisija izteica šaubas par dažiem procedūras, kuras rezultātā tika pieņemts Lēmums 2002/827, elementiem. Tādējādi Komisija nolēma atkārtoti uzsākt formālu pārbaudes procedūru, lai atceltu Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu un šo lēmumu aizstātu ar jaunu lēmumu. Ar 2003. gada 19. februāra vēstuli Komisija Spānijas Karalistei darīja zināmu savu lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Lūgums iesniegt apsvērumus saskaņā ar minēto normu tika publicēts 2003. gada 10. aprīļa *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 87, 17. lpp.).
- 18 2003. gada 5. novembrī Komisija pieņēma Lēmumu 2004/340/EK, kas attiecas uz atbalstu uzņēmumam *González y Díez, SA* neparedzētu izmaksu segšanai (2001. gada atbalsts un ļaunprātīga 1998. un 2000. gada atbalsta izmantošana) un ar ko groza Lēmumu 2002/827 (OV 2004, L 119, 26. lpp.; turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”). Apstrīdētais lēmums Spānijas Karalistei tika darīts zināms 2003. gada 6. novembrī ar numuru C (2003) 3910 un tika publicēts 2004. gada 23. aprīļa *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- 19 Apstrīdētā lēmuma 1. pantā ir noteikts, ka atbalsts EUR 3 131 726,47 apmērā, ko Spānijas Karaliste ir piešķīrusi prasītājam, lai atbilstoši Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantam segtu neparedzētās pārstrukturēšanas izmaksas 1998. un 2000. gadā, ir

atzīstams par ļaunprātīgu Lēmuma 98/637 un Lēmuma 2001/162 piemērošanu un nav saderīgs ar kopējo tirgu.

- 20 Apstrīdētā lēmuma 2. pantā ir atzīts, ka ar Regulas Nr. 1407/2002 7. pantu ir saderīgs atbalsts EUR 2 249 759,37 (ESP 374 328 463) apmērā, kas prasītājam izmaksāts, lai 2001. gadā segtu ar slēgšanu saistītās neparedzētās izmaksas, kuras radušās laika posmā no 1998. līdz 2001. gadam.
- 21 Apstrīdētā lēmuma 3. panta a) punktā ir noteikts, ka ar Regulas Nr. 1407/2002 7. pantu nav saderīgs atbalsts EUR 602 146,29 (ESP 100 188 713) apmērā, kas piešķirts 2001. gadā saistībā ar ieguldījumiem kalnraktuvju infrastruktūrā *Tres Hermanos* apakšapgabala apsaimniekošanai. Apstrīdētā lēmuma 3. panta b) punktā ir piebilsts, ka ar to pašu normu nav saderīgs arī atbalsts EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, kas piešķirts 2001. gadā, lai izveidotu uzkrājumu, no kura paredzēts segt turpmākās izmaksas, kas saistītas ar *La Prohida* apakšapgabala slēgšanu un daļēju *Buseiro* apgabala slēgšanu laika posmā no 1998. līdz 2001. gadam.
- 22 Apstrīdētā lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā Spānijas Karalistei ir uzlikts pienākums atgūt no prasītāja atbalstu, kas samaksāts 1998. un 2000. gadā un kas ir paredzēts šī paša lēmuma 1. pantā. Apstrīdētā lēmuma 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir pieprasīts no prasītāja atgūt summu EUR 54 057,63 (ESP 8 994 433) apmērā, kas 2001. gadā prettiesiski tika izmaksāta pirms Komisijas atļaujas došanas un kas ir neatļauta papildsumma salīdzinājumā ar atbalstu, kurš ir atļauts saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma 2. pantu, kā arī attiecīgā gadījumā jebkuru citu summu, kas prettiesiski ir izmaksāta tādos pašos apstākļos.

- 23 Apstrīdētā lēmuma 6. pantā ir noteikts, ka Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pants tiek atcelts.
- 24 Pēc Komisijas iesniegtā lūgumu izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas Pirmās instances tiesa ar 2004. gada 2. septembra rīkojumu izbeidza tiesvedību lietā T-291/02 *González y Díez/Komisija* (Krājumā nav publicēts).

Procedūra

- 25 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 22. janvārī, prasītājs cēla šo prasību.
- 26 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un, veicot Pirmās instances tiesas reglamenta 64. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, rakstveidā uzdeva lietas dalībniekiem jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.
- 27 Tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva 2007. gada 31. janvāra tiesas sēdē.
- 28 Tiesas sēdē prasītājs iesniedza dokumentu, kurā bija iekļauts shematisks *Sorriba* apgabala plāns. Pēc lietas dalībnieku uzklaušanās šis dokuments ar otrās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētāja lēmumu tika iekļauts lietas materiālos.

- 29 Komisijai tika dota atļauja iesniegt Pirmās instances tiesas kancelejā 2002. gada 17. septembra dokumentu ar nosaukumu “Anexo al informe pericial sobre la ayuda a la reducción de actividad de la empresa González y Díez, SA” (pielikums ekspertu ziņojumam par atbalstu uzņēmuma *González y Díez, SA* darbības sašaurināšanai). Prasītājam tika dota iespēja iesniegt savus apsvērumus par minēto dokumentu un tas to izdarīja noteiktajā termiņā. Pēc lietas dalībnieku uzklaušanās Pirmās instances tiesa nolēma dokumentu iekļaut lietas materiālos.
- 30 Mutvārdu process tika pabeigts ar otrās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētāja 2007. gada 9. marta lēmumu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 31 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 4. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 32 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt kā nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 33 Prasītājs norāda četrus pamatus, kas ir balstīti attiecīgi uz to, ka Komisija nav pilnvarota pieņemt Apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 4. pantu, ka procedūrā Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. panta atcelšanai un Apstrīdētā lēmuma pieņemšanai ir pārkāptas būtiskas formas prasības, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības aizsardzības princips un būtiskas formas prasības un ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz to, ka Komisija nav pilnvarota pieņemt Apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 4. pantu

Lietas dalībnieku argumenti

- 34 Prasītājs apgalvo, ka ne EOTK līgums, ne EK līgums neparedz Komisijai pilnvaras pieņemt lēmumu uzsākt atcelšanas procedūru un pieņemt Apstrīdēto lēmumu.
- 35 Prasītājs apgalvo, ka EOTK līgumu pēc tā darbības izbeigšanās 2002. gada 23. jūlijā nevar izmantot par juridisku pamatu (ģenerāladvokāta Albēra [Alber] secinājumi, kas sniegti saistībā ar Tiesas 2003. gada 2. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P un C-180/01 P *International Power u.c./NALOO, Recueil*, I-11421. un I-11425. lpp., 48. punkts).

- 36 Prasītājs apgalvo, ka saskaņā ar EKL 305. panta 1. punktu EK līgumu Komisija nevar izmantot kā juridisku pamatu, lai lemtu par atbalstu, kas piešķirts attiecībā uz 1998., 2000. un 2001. gadu.
- 37 EK līguma noteikumi, kas ir piemērojami precēm, kuras ietilpst EOTK līguma piemērošanas jomā, nevar tikt piemēroti ar atpakaļejošu spēku attiecībā uz situācijām, kas radušās pirms EOTK līguma darbības izbeigšanās. Prasītājs norāda, ka tiesību normu piemērošana situācijām, kas radušās pirms to stāšanās spēkā, būtu pretrunā tiesiskās drošības principam (Tiesas 1991. gada 11. jūlija spriedums lietā *C-368/98 Crispoltoni, Recueil*, I-3695. lpp., 17. punkts; 1993. gada 15. jūlija spriedums lietā *C-34/92 GruSa Fleisch, Recueil*, I-4147. lpp., 22. punkts; ģenerāladvokāta Ležē [*Léger*] secinājumi, kas sniegti saistībā ar Tiesas 1997. gada 7. maija spriedumu lietā *C-223/95 Moksel, Recueil*, I-2379. un I-2381. lpp., 40.–42. punkts). Šī apgalvojuma pamatojumam tas atsaucas arī uz 1969. gada 23. maija Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām (*Recueil des traités des Nations unies*, 788. sēj., 354. lpp.) 28. pantu, kurā ir nostiprināts starptautisko līgumu atpakaļejoša spēka aizlieguma princips. Prasītājs uzskata, ka tad, ja dalībvalstis būtu vēlējušās ļaut EK līgumu piemērot akmeņogļu rūpniecībā situācijās, kas radušās pirms 2002. gada 24. jūlija, tās to skaidri būtu noteikušas.
- 38 Tādējādi Komisija nevar, pamatojoties uz EKL 88. panta 2. punktu un uz tā piemērošanas normām, atcelt vai grozīt atbalstu ogļu rūpniecībai, kas ir atļauts saskaņā ar EOTK līgumā noteikto kārtību vai par kuru nav pausta nekāda nostāja brīdī, kad šī kārtība vēl bija spēkā.
- 39 Regulas Nr. 1407/2002 14. panta 1. punkts, kas paredz, ka minētā regula tiek piemērota no 2002. gada 24. jūlija, apstiprina, ka EK līgums nav piemērojams ar atpakaļejošu spēku. Prasītājs arī norāda, ka no minētās regulas satura izriet, ka Kopienas likumdevējs ir vēlējies paredzēt noteikumus tikai nākotnes situācijām, jo nevienā no tās noteikumiem nav reglamentēts atbalsts akmeņogļu rūpniecībai, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā.

- 40 Prasītājs norāda, ka ne dalībvalstis, ne Kopienas likumdevējs katrā ziņā nedrīkst neievērot principu, kas aizliedz ar atpakaļejošu spēku piemērot noteikumus, kuri ierobežo individuālās tiesības, jo tas ir nostiprināts dalībvalstu konstitucionālo tiesību sistēmā.
- 41 Prasītājs piebilst, ka Komisija apzinājās, ka EK līguma normas nebija piemērojamas atbalstam ogļu rūpniecībai laika posmā pirms EOTK līguma darbības beigām. Tas izriet no Paziņojuma 2002/C 152/03 25. punkta, kā arī no tā, ka šī paziņojuma 46. punktā Komisija ir norādījusi, ka tā uzskata par nepieciešamu pabeigt procedūras, kas attiecas uz valsts atbalstu akmeņogļu rūpniecībai, līdz EOTK līguma darbības beigām.
- 42 Prasītājs uzsver, ka tas necenšas apgalvot, ka pēc EOTK līguma darbības beigām pastāv joma, kas tiesībās nav reglamentēta. Tas tikai apgalvo, ka Komisijai bija jāīsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar EOTK līgumu, lai atceltu Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu.
- 43 Prasītājs norāda, ka attiecībā uz procedūru, kas jāievēro, lai pārbaudītu no EOTK līguma izrietošo pienākumu izpildi saistībā ar atbalstu, kas tam piešķirts 1998., 2000. un 2001. gadā, varētu piemērot EKL 226. pantu.
- 44 Prasītājs apstrīd LES 3. panta piemērojamību attiecībā uz jautājumu par Komisijas kompetenci un uzskata, ka šī norma nav piemērojama Kopienu kompetences noteikšanas sistēmā. Tas apstrīd arī to, vai ir piemērojams Komisijas norādītais princips, saskaņā ar kuru gadījumā, ja nav pārejas noteikumu, jaunā norma ir piemērojama

sekām, ko nākotnē izraisa situācija, kura radusies, esot spēkā agrākajai normai. Prasītājs uzsver, ka tas iebilst pret EK līguma piemērošanu ar atpakaļejošu spēku tikai attiecībā uz situāciju pagātnē, nevis nākotnē, kas radusies, esot spēkā atceltajai normai. Visbeidzot, prasītājs apstrīd, ka var nošķirt materiāltiesiskās normas un procesuālās normas.

45 Komisija vispirms vērš uzmanību uz to, ka jautājums par Komisijas kompetenci pieņemt Apstrīdēto lēmumu ir jārisina, ņemot vērā Kopienu tiesību sistēmas, ko veido EOTK līgums un EK līgums, vienotību, kas ir nostiprināta LES 3. pantā. Tā arī norāda, ka Komisijas kompetence kontrolēt valsts atbalstu nav apšaubāma, jo gan EOTK līgums, gan EK līgums tai ir piešķīris kontroles pilnvaras šajā jomā.

46 Komisija apgalvo, ka tad, ja nav pārejas noteikumu, sekām, ko nākotnē izraisījusi situācija, kura radusies, esot spēkā agrākajai normai, nekavējoties ir jāpiemēro jauna norma (ģenerālvokāta Albēra secinājumi, kas sniegti saistībā ar iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *International Power u.c./NALOO*, 48. punkts). Saistībā ar valsts atbalstu nav pieņemts neviens primāro tiesību pārejas noteikums. Komisija piebilst, ka judikatūra, kas izslēdz ar valsts atbalstu saistīto EK līguma noteikumu piemērošanu situācijās, uz kurām attiecas EOTK līgums saskaņā ar EKL 305. pantu, attiecas uz tādu konfliktu risināšanu, kas radušies starp vienlaikus spēkā esošām normām, un neattiecas uz situācijām, kurās šīs normas seko cita citai laika ziņā.

47 Komisija norāda, ka parasti tiek nošķirtas procesuālās normas un materiāltiesiskās normas. Runājot par procesuālām normām, piemēro tās, kas ir spēkā attiecīgās tiesvedības stadijas uzsākšanas brīdī (Tiesas 1993. gada 6. jūlija spriedums apvienotajās lietās *C-121/91 un C-122/91 CT Control (Rotterdam)* un *JCT Benelux*/Komisija, *Recueil*, I-3873. lpp., 22. punkts). Tādējādi tiesvedība, kas saistīta ar atbalstu, kurš

piešķirts pirms EOTK līguma darbības beigām, atkārtoti bija jāuzsāk, pamatojoties uz EKL 88. pantu un Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999 par [EKL 88.] panta piemērošanas kārtību (OV L 83, 1. lpp.).

48 Runājot par piemērojamām materiālajām tiesībām, Komisija uzskata, ka ir jānošķir, pirmkārt, atbalsts, kas attiecas uz 2001. gadu, un, otrkārt, atbalsts, kurš attiecas uz 1998. un 2000. gadu. Attiecībā uz 2001. gada atbalstu Apstrīdētajā lēmumā bija jāpiemēro Regulas Nr. 1407/2002 7. pants, ņemot vērā Paziņojuma 2002/C 152/03 47. punktu, Regulas Nr. 1407/2002 24. apsvērumā izteikto likumdevēja gribu piemērot to ar atpakaļejošu spēku, kā arī Tiesas 2002. gada 29. janvāra spriedumu lietā C-162/00 *Pokrzeptowicz-Meyer* (*Recueil*, I-1049. lpp., 50. punkts) un *lex generalis* lomu, kas EKL 305. pantā ir atzīts EK līgumam salīdzinājumā ar EOTK līgumu.

49 Komisija arī norāda, ka Regulas Nr. 1407/2002 7. panta un pielikuma saturs katrā ziņā ir identisks iepriekš piemērojamā Lēmuma Nr. 3632/93 5. panta un pielikuma saturam, izņemot to, ka atbilstoši jaunajam režīmam atbalstu var piešķirt tad, ja ražošanas iekārtas tiek slēgtas pilnībā, kurpretim atbilstoši EOTK līgumā noteiktajam režīmam atbalstu varēja piešķirt arī daļējas slēgšanas gadījumā. Komisija tomēr vērš uzmanību uz to, ka šajā gadījumā 2001. gada atbalsts bija saistīts ar pilnīgu ražotņu slēgšanu *La Prohida* apakšapgabalā. Tā kā šajā gadījumā piemērojamais režīms ir tik identisks, tas, ka konkrētā laika posmā EOTK līgumā paredzēto režīmu aizstāja EK līgumā noteiktais režīms, prasītājam neradīja kaitējumu.

50 Attiecībā uz atbalstu 1998. un 2000. gadā — Komisija norāda, ka Apstrīdētajā lēmumā nav veikta nekāda jauna analīze, pamatojoties uz vispārējām EOTK līguma vai EK līguma normām, bet tikai ir pārbaudīts, vai ir ievēroti Lēmumā 98/637 un Lēmumā 2001/162 paredzētie nosacījumi. Šī atbalsta likumīgums līdz ar to ir jānovērtē, ņemot vērā tikai šajos abos lēmumos paredzētos nosacījumus, kas pilnībā paliek spēkā.

- 51 Attiecībā uz prasītāja argumentu, ka Komisijai bija jārikojas, pamatojoties uz EKL 226. pantu, Komisija norāda, ka, ja pieņem, ka EK līgums ir piemērojams, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīti nosacījumi, kas ir paredzēti attiecībā uz atbalstu, kurš piešķirts atbilstoši EOTK līgumam, EKL 88. panta, kas ir materiāltiesiska norma, piemērojamību nevar apstrīdēt.
- 52 Komisija visbeidzot norāda, ka, ņemot vērā prasītāja apgalvojumu, kas ir saistīts ar Komisijas kompetences neesamību, būtu jāuzskata, ka Komisijas kompetencē nav arī atcelt Lēmumu 2002/827 un ka būtu neiespējami panākt, ka tiek atcelts lēmums, kurš pieņemts atbilstoši EOTK līgumam pēc šī līguma darbības beigām, jo Kopienu tiesu kompetences juridiskais pamats ir rodams turpat, kur Komisijas kompetences juridiskais pamats.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 53 Ar Kopienu līgumiem tika izveidota vienota tiesību sistēma (šajā sakarā skat. Tiesas 1991. gada 14. decembra atzinumu 1/91, *Recueil*, I-6079. lpp., 21. punkts; Pirmās instances tiesas 1991. gada 27. jūnija spriedumu lietā T-120/89 *Stahlwerke Peine-Salzgitter*/Komisija, *Recueil*, II-279. lpp., 78. punkts), kurā, kā ir norādīts EKL 305. panta 1. punktā, EOTK līgums veido īpašu režīmu, kas paredz atkāpes no vispārējām normām, kuras ir iekļautas EK līgumā.
- 54 Saskaņā ar EOTK līguma 97. pantu tā darbība beidzās 2002. gada 23. jūlijā. Tā rezultātā 2002. gada 24. jūlijā no EK līguma izrietošā vispārējā režīma piemērošanas jomā tika iekļautas arī nozares, ko sākotnēji reglamentēja EOTK līgums.

55 Kaut arī, EOTK līgumā paredzēto juridisko režīmu aizstājot ar EK līgumā paredzēto režīmu, sākot no 2002. gada 24. jūlija mainījās juridiskie pamati, procedūras un piemērojamie materiāltiesiskie noteikumi, šī aizstāšana ir saistīta ar Kopienu tiesību sistēmas vienotību un kontinuitāti un tās mērķiem. Šajā sakarā ir jānorāda, ka tāda brīvas konkurences režīma ieviešana un uzturēšana, kura ietvaros tiek nodrošināti parastie konkurences apstākļi un kura ir pamatā normām par valsts atbalstu, ir viens no pamatprincipiem, kas ir paredzēts gan EK līgumā (šajā sakarā kā jaunāko skat. Tiesas 2006. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-308/04 P *SGL Carbon*/Komisija, Krājums, I-5977. lpp., 31. punkts), gan EOTK līgumā (šajā sakarā skat. Tiesas 2001. gada 21. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no C-280/99 P līdz C-282/99 P *Moccia Irme u.c./Komisija, Recueil, I-4717. lpp., 33. punkts*, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 7. jūlija spriedumu lietā T-89/96 *British Steel*/Komisija, *Recueil, II-2089. lpp., 106. punkts*). Šajā situācijā ir jānorāda, ka, lai gan EOTK līguma un EK līguma normas, kas reglamentē kārtību valsts atbalsta jomā, zināmā mērā atšķiras, ir jāuzsver, ka atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar EOTK līgumu, atbilst atbalsta jēdzienam EKL 87. un 88. panta nozīmē. Tādējādi centieniem sasniegt mērķi nodrošināt netraucētu konkurenci nozarēs, kas sākotnēji veidoja ogļu un tērauda kopējo tirgu, netraucē tas, ka EOTK līguma darbība ir beigusies, jo šis mērķis ir paredzēts arī EK līgumā.

56 Lai nodrošinātu Kopienu tiesību sistēmas un tās darbību ietekmējošo mērķu kontinuitāti, Eiropas Kopienai, tā kā tā aizstāj Eiropas Ogļu un tērauda kopienas, tajā pastāvošās procedūras ietvaros attiecībā uz situācijām, kas radušās saskaņā ar EOTK līgumu, ir jānodrošina, ka tiek ievērotas tiesības un izpildīti pienākumi, kas *eo tempore* ir uzlikti gan dalībvalstīm, gan privātpersonām saskaņā ar EOTK līgumu un normām, kuras ir pieņemtas tā īstenošanai. Šī prasība ir jāievēro vēl jo vairāk tāpēc, ka valsts atbalsta tiesību normu neievērošanas rezultātā radies konkurences izkropļojums var radīt sekas arī vēl kādu laiku pēc EOTK līguma darbības beigām atbilstoši EK līgumam.

57 No iepriekš izklāstītā izriet, ka, pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, EKL 88. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj Komisijai pēc 2002. gada 23. jūlija kontrolēt to, vai ar kopējo tirgu ir saderīgs valsts atbalsts, kas sniegts jomās, uz kurām

attiecas EOTK līguma materiālā piemērojamība un piemērojamība laikā, kā arī to, kā dalībvalstis piemēro lēmumus, ar kuriem tiek dota atļauja piešķirt valsts atbalstu un kuri ir pieņemti saskaņā ar EOTK līgumu, situācijās, kuras radušās pirms EOTK līguma darbības beigām.

58 Turklāt ir jānorāda, ka atbilstoši Kopienų tiesību sistēmai jomā, kas sākotnēji tika reglamentēta ar EOTK līguma normām, ar EK līguma normām tās var aizstāt, ievērojot principus, kuri reglamentē likuma piemērošanu laikā. Šajā sakarā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, kaut arī parasti procesuālās normas ir piemērojamas visiem strīdiem, kas tiek risināti brīdī, kad tās stājas spēkā, tas pats neattiecas uz materiāltiesiskajām normām. Lai nodrošinātu tiesiskās drošības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa ievērošanu, materiāltiesiskās normas ir jāinterpretē tādā veidā, ka tās attiecas uz situācijām, kas ir radušās pirms to stāšanās spēkā, tikai tad, ja no to teksta, mērķiem vai struktūras skaidri izriet, ka tām ir šādas sekas (skat. Tiesas 1981. gada 12. novembra spriedumu apvienotajās lietās no 212/80 līdz 217/80 *Salumi, Recueil*, 2735. lpp., 9. punkts, un 1982. gada 10. februāra spriedumu lietā 21/81 *Bout, Recueil*, 381. lpp., 13. pants; Pirmās instances tiesas 1998. gada 19. februāra spriedumu lietā T-42/96 *Eyckeler & Malt/Komisija, Recueil*, II-401. lpp., 55. punkts).

59 Šajā gadījumā, runājot par materiāltiesiskajām normām, kas ir piemērojamas tiesiskai situācijai, kura pilnībā norisinājusies pirms EOTK līguma darbības beigām, atbilstoši Kopienų tiesību sistēmas kontinuitātei un prasībām, kas attiecas uz tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu, materiāltiesiskās normas, kuras pieņemtas atbilstoši EOTK līgumam, ir jāpiemēro attiecībā uz faktiem, kas ietilpst to materiālās piemērošanas jomā un uz kuriem attiecas to piemērojamība laikā. Apstākļi, ka attiecīgais tiesiskais regulējums, ņemot vērā, ka EOTK līgums ir beidzis darboties, vairs nav spēkā brīdī, kad tiek novērtēta faktiskā situācija, nemaina šo apsvērumu, jo šis vērtējums attiecas uz tiesisku situāciju, kas pilnībā norisinājusies laikā, kad bija piemērojamas materiāltiesiskās normas, kuras pieņemtas atbilstoši EOTK līgumam.

- 60 Šajā gadījumā Apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz EKL 88. panta 2. punktu, atbilstoši procedūrai, kas veikta saskaņā ar Regulu Nr. 659/1999. Noteikumi par juridisko pamatu un procedūru, kas ievērota līdz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, ir uzskatāmi par procesuālām normām šī sprieduma 58. punktā paredzētās judikatūras nozīmē. Tā kā Apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc EOTK līguma darbības beigām, Komisija pamatoti ir piemērojusi EKL 88. panta 2. punktu un Regulā Nr. 659/1999 paredzētās procesuālās normas.
- 61 Tā kā, runājot par materiāltiesiskajām normām, prasītāja argumenti ir vērsti uz to, ka Apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo, iespējams, nepareizi ir piemērota Regula Nr. 1407/2002, vispirms ir jānorāda, ka Apstrīdētais lēmums attiecas uz tiesiskām situācijām, kas pilnībā norisinājušās pirms EOTK līguma darbības beigām, jo visi attiecīgie fakti norisinājās līdz 2002. gada 23. jūlijam. Apstrīdētajā lēmumā ir pārbaudīta, pirmkārt, iespējami ļaunprātīga par 1998. un 2000. gadu izmaksāt atbalsta izmantošana un, otrkārt, tā atbalsta saderība ar kopējo tirgu, kas izmaksāts par 2001. gadu, nesagaidot Komisijas atļauju.
- 62 Tādējādi 1998. un 2000. gadā izmaksātā valsts atbalsta izmantošanas kontrole ir jāveic, ņemot vērā Lēmumu 98/637 un Lēmumu 2001/162, ar kuriem tika atļauts izmaksāt atbalstu, jo šajos lēmumos ir izvirzīti nosacījumi šo atbalstu izpildei. Tā kā šajos lēmumos, ar kuriem tiek atļauts izmaksāt atbalstu, ir jāievēro tiesiskais regulējums, kas noteikts Lēmumā Nr. 3632/93, 1998. un 2000. gadā piešķirtā valsts atbalsta izmantošana ir jāpārbauda, ņemot vērā šajā lēmumā paredzētās normas.
- 63 Tāpat arī 2001. gadā izmaksātā valsts atbalsta saderība ar kopējo tirgu ir jāpārbauda, ņemot vērā Lēmuma Nr. 3632/93 normas. Kaut arī ar minēto lēmumu izveidotais tiesiskais regulējums kopš 2002. gada 24. jūlija vairs nav spēkā un tādējādi saskaņā ar to nevar noteikt pēc šī datuma piešķirtā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, tomēr tas bija režīms, kas bija piemērojams laikā, kad radās attiecīgie fakti.

64 Pirmās instances tiesa tomēr secina, ka, kaut arī Apstrīdētā lēmuma 63. apsvēruma a) punktā Komisija ir norādījusi, ka 1998. un 2000. gadā piešķirtā atbalsta izmantošanu tā ir pārbaudījusi, ņemot vērā Lēmumā 98/637 un Lēmumā 2001/162 paredzētos nosacījumus, un netieši Lēmuma Nr. 3632/93 normas, Apstrīdētā lēmuma 74. apsvērumā šī iestāde tomēr ir nolēmusi analizēt atbalstus, no kuriem paredzēts segt neparedzētas pārstrukturēšanas izmaksas *La Prohida* apakšapgabalā, pamatojoties uz Regulas Nr. 1407/2002 7. pantu un pielikumu.

65 Tāpat arī, lai gan Apstrīdētā lēmuma 74. apsvērumā Komisija ir paudusi savu nodomu pārbaudīt atbalstus, no kuriem paredzēts segt ar daļēju *Buseiro* apgabala slēgšanu saistītās izmaksas, pamatojoties uz Lēmumu Nr. 3632/93, 81.–83. un 86. apsvērumā tā tomēr dažu šo atbalstu atbilstību kopējam tirgum skaidri ir pārbaudījusi, pamatojoties uz Regulu Nr. 1407/2002.

66 Apstrīdētā lēmuma 63. apsvēruma b) punktā Komisija ir norādījusi, ka atbilstoši Paziņojuma 2002/C 152/03 47. punktam tā bija paredzējusi pārbaudīt 2001. gada atbalsta, kas piešķirts, nesagaidot Komisijas atļauju, saderību ar Regulas Nr. 1407/2002 7. pantu.

67 Jānorāda tomēr, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1407/2002 14. panta 1. punkta otrās daļas noteikumiem tā ir piemērojama, sākot no 2002. gada 24. jūlija. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu pēc kādas dalībvalsts pamatota lūguma atbalstam, no kura sedz izmaksas, kas attiecas uz 2002. gadu, var turpināt piemērot Lēmuma Nr. 3632/93 normas un principus, izņemot normas, kuras attiecas uz termiņiem un procedūrām. Tādējādi no Regulas Nr. 1407/2002 14. panta skaidri izriet, ka šī regula ir piemērojama situācijām, kas norisinājušās ne agrāk kā 2002. gada 24. jūlijā.

- 68 Tādējādi Komisijai nebija pamata Paziņojuma 2002/C 152/03 47. punktā noteikt, ka valsts atbalstam, kas izmaksāts līdz 2002. gada 23. jūlijam bez tās iepriekšēja apstiprinājuma, ir piemērojami Regulas Nr. 1407/2002 noteikumi.
- 69 Dažādi Komisijas argumenti, ko tā ir izteikusi šī apgalvojuma pamatojumam, ir jānoraida. Vispirms no Regulas Nr. 1407/2002 24. apsvēruma neizriet, ka likumdevējs bija paredzējis šai regulai piešķirt atpakaļejošu spēku (skat. šī sprieduma 58. punktu), lai šie noteikumi būtu piemērojami situācijām, kas norisinājušās pirms 2002. gada 24. jūlija. Šajā apsvērumā ir tikai izklāstīts Regulas Nr. 1407/2002 14. pants, kas paredz, ka, kaut arī šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, tas ir, 2002. gada 2. augustā, tā ir piemērojama, jau sākot no 2002. gada 24. jūlija.
- 70 Komisija nevar atsaukties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Pokrzepowicz-Meyer*. Jāsecina, ka minētā sprieduma 50. punktā paredzētais princips, saskaņā ar kuru jauna norma tūlīt ir piemērojama sekām, ko nākotnē izraisa situācija, kura radusies saskaņā ar agrāko normu, attiecas tikai uz tām situācijām, kas norisinās brīdī, kad stājas spēkā jaunā norma, nevis situācijām, kas, kā tas ir šajā gadījumā, pilnībā norisinājušās atbilstoši agrākajai normai (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Pokrzepowicz-Meyer*, 51. un 52. punkts).
- 71 Visbeidzot, tieši no EK līgumam piemītošā *lex generalis* rakstura, kas ir minēts EKL 305. pantā, salīdzinājumā ar EOTK līgumu izriet, ka īpašais režīms, kurš ir paredzēts EOTK līgumā un tā piemērošanai pieņemtajās normās, saskaņā ar *lex specialis derogat legi generali* principu ir vienīgais, kas ir piemērojams situācijām, kuras ir norisinājušās līdz 2002. gada 24. jūlijam.

- 72 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Regula Nr. 1407/2002 nav tiesiskais regulējums, pamatojoties uz kuru var pārbaudīt 1998. un 2000. gada atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu vai par 2001. gadu izmaksātā atbalsta saderību ar kopējo tirgu.
- 73 Komisija tomēr norāda, ka Regulas Nr. 1407/2002 7. panta un pielikuma saturs ir identisks Lēmuma Nr. 3632/93 5. panta un pielikuma saturam un ka atbilstošu EK līguma normu piemērošana atbilstošu EOTK līguma normu vietā nav radījusi kaitējumu prasītājam.
- 74 Šajā sakarā ir jānorāda, ka šajā gadījumā konstatētais pārkāpums izraisītu Apstrīdētā lēmuma pretprettiesiskumu un tādējādi tā atcelšanu tikai tad, ja šis pārkāpums varētu ietekmēt tā saturu. Ja tiktu pierādīts, ka, nepastāvot šim pārkāpumam, Komisija būtu nonākusi pie identiska rezultāta, jo attiecīgais trūkums katrā ziņā nevarēja ietekmēt Apstrīdētā lēmuma saturu, Apstrīdētais lēmums nav jāatceļ (šajā sakarā attiecībā uz strīdu par juridisko pamatu skat. Tiesas 2002. gada 10. decembra spriedumu lietā C-491/01 *British American Tobacco (Investments) un Imperial Tobacco, Recueil*, I-11453. lpp., 98. punkts; 2003. gada 11. septembra spriedumu lietā C-211/01 Komisija/Padome, *Recueil*, I-8913. lpp., 52. punkts, un 2004. gada 14. decembra spriedumu lietā C-210/03 *Swedish Match*, Krājums, I-11893. lpp., 44. punkts; šajā sakarā attiecībā uz procesuālo tiesību pārkāpumu skat. arī Tiesas 1980. gada 10. jūlija spriedumu lietā 30/78 *Distillers/Komisija, Recueil*, 2229. lpp., 26. punkts; 2003. gada 2. oktobra spriedumu lietā C-194/99 P *Thyssen Stahl/Komisija, Recueil*, I-10821. lpp., 31. punkts, un, visbeidzot, Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-314/01 *Avebe/Komisija, Krājums*, II-3085. lpp., 67. punkts).
- 75 Jāsecina, ka Regulas Nr. 1407/2002 materiāltiesiskās normas, pamatojoties uz kurām tika pārbaudīta atbalsta ļaunprātīga izmantošana un saderība ar kopējo tirgu, proti, šīs regulas 7. pants un pielikuma 1. punkta c), f), g), h), i) un k) apakšpunkts paredz noteikumus, kas ir identiski tiem, kuri ir iekļauti Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantā un pielikuma I punkta c), e), f), g), h), i) un k) apakšpunktā. Lidz ar to Komisija

būtu izdarījusi tādus pašus secinājumus, ja tā būtu pareizi piemērojusi Lēmumu Nr. 3632/93.

- 76 No Apstrīdētā lēmuma arī izriet, ka dažos gadījumos Komisija tomēr ir uzmanīgi piemērojusi Lēmumu Nr. 3632/93, jo tā ir pārbaudījusi, vai dažas izmaksas ietilpst šī lēmuma pielikuma I punkta l) apakšpunktā paredzētajā kategorijā, kas ir tādu izmaksu kategorija, kuras nav minētas Regulas Nr. 1407/2002 pielikumā.
- 77 Tā kā Regulas Nr. 1407/2002 nepareiza piemērošana Lēmuma Nr. 3632/93 vietā neietekmēja Apstrīdētā lēmuma jēgu un saturu, nevar uzskatīt, ka šis pārkāpums, lai arī cik peļams tas būtu, varētu izraisīt Apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu.
- 78 Visu iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ pirmais pamats, kas ir balstīts uz to, ka Komisija nebija pilnvarota, pamatojoties uz EKL 88. panta 2. punktu, pieņemt Apstrīdēto lēmumu, ir jānoraida. Tas pats attiecas arī uz pirmo pamatu daļā, kur prasītājs norāda uz Apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu Regulas Nr. 1407/2002 piemērošanas dēļ.

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz būtisku formas prasību pārkāpumu procedūrā, lai atceltu Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu un lai pieņemtu Apstrīdēto lēmumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 79 Prasītājs apgalvo, ka procedūra, ko Komisija piemērojusi, lai pieņemtu Apstrīdēto lēmumu, nebija pareiza.

80 Atbildot uz Komisijas argumentiem, prasītājs apstrīd šī pamata nepieņemamību un uzsver, ka lēmumu uzsākt izmeklēšanas procedūru, kas ir balstīts uz EKL 88. panta 2. punktu, var apstrīdēt, ja tas ir saistīts ar to, ka atbalsts ir kvalificēts kā esošs vai jauns (Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedums apvienotajās lietās T-126/96 un T-127/96 *BFM* un *EFIM*/Komisija, *Recueil*, II-3437. lpp., 39.–43. punkts). Pirmkārt, prasītājs nav apstrīdējis šajā lietā Lēmumā 2002/827 aplūkoto atbalstu kvalifikāciju un, otrkārt, 2003. gada 19. februāra lēmums uzsākt izmeklēšanas procedūru nemainīja attiecīgo kvalifikāciju. Līdz ar to nebija jāpārsūdz šis pēdējais minētais lēmums.

81 Prasītājs arī norāda, ka ne EKL 88. panta 2. punktā, ne Regulā Nr. 659/1999 nav noteikumu, kas precizētu, kāda procedūra ir jāizmanto, lai atsauktu nelabvēlīgu lēmumu. Regulas Nr. 659/1999 9. pants ar vai bez nosacījumiem ir piemērojams tikai tad, ja tiek atcelti nelabvēlīgi lēmumi, kas pieņemti atbilstoši šīs regulas 4. panta 2. vai 3. punktam vai 7. panta 2., 3. vai 4. punktam, proti, lēmumi, kuros Komisija ir secinājusi, vai nu ka atbalsts nepastāv, vai arī ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Minētie panti attiecas uz atbalstiem, kas tiek uzskatīti vai nu par tādiem, kuri ir ļaunprātīgi izmantoti, vai arī par tādiem, kas nav saderīgi ar kopējo tirgu. Turklāt Regulas Nr. 659/1999 9. pants paredz, ka lēmumu atsauc, ja tas ir balstīts uz nepareizu informāciju, kas sniegta saskaņā ar procedūru un kam ir izšķiroša nozīme lēmuma pieņemšanā. Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu var atsaukt nevis sakarā ar nepareizu informāciju, bet gan sakarā ar prettiesiskumu, ko ir izraisījis piemērojamo procesuālo normu pārkāpums.

82 Prasītājs apgalvo, ka, tā kā Regula Nr. 659/1999 neparedz nekādu procedūru prettiesisku un nelabvēlīgu lēmumu atsaukšanai, Komisijai pēc savas ierosmes un nekavējoties bija jāatsauc Apstrīdētais lēmums. Piemērojot Regulas Nr. 659/1999 9. pantā paredzēto procedūru, lai atsauktu Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu, Komisija nav ievērojusi tiesiskuma principu, jo, atzīstot šo noteikumu prettiesiskumu, tā tomēr tos atstāja spēkā līdz dienai, kad tika pieņemts Apstrīdētais lēmums, proti, līdz 2003. gada 5. novembrim, tādējādi liekot prasītājam segt izmaksas un paciest neērtības, kas

saistītas ar Spānijas iestāžu uzsākto izpildes procedūru. Komisija ir pārkāpusi arī labas pārvaldības principu, kas ir paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru visām personām ir tiesības uz to, ka Savienības iestādes un organizācijas viņu lietu izskata saprātīgā termiņā.

83 Prasītājs piebilst, ka Komisija nevar apstrīdēt Lēmuma 2002/827 prettiesiskumu, jo tā uzskatīja, ka šī lēmuma 1., 2. un 5. pants ir jāatsauc.

84 Turklāt prasītājs apstrīd to, ka ir jāņem vērā fakts, ka prasība nav vērsta pret Apstrīdētā lēmuma 6. pantu, jo prasība neattiecas uz šajā normā paredzētās atsaukšanas atcelšanu, bet gan uz Komisijas izmantoto atsaukšanas procedūru.

85 Komisija uzskata, ka šis pamats nav pieņemams, jo tas ir iesniegts ar nokavēšanos. 2003. gada 19. februāra lēmums par procedūras uzsākšanu izslēdza tūlītēju Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. panta atsaukšanu. Prasītājam līdz ar to bija jāpārsūdz lēmums par procedūras uzsākšanu.

86 Komisija vērš uzmanību uz to, ka, tā kā prasība nav celta sakarā ar Apstrīdētā lēmuma 6. pantu, ar kuru tiek atsaukts Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pants, tā nevar attiekties uz veidu, kādā šī atsaukšana tika veikta. Ja Komisija būtu veikusi tūlītēju atsaukšanu, tai katrā ziņā būtu bijusi jāuzsāk EKL 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra, lai pārbaudītu attiecīgo atbalstu saderību ar kopējo tirgu. Komisija uzskata, ka tas, ka atsaukšana netika veikta nekavējoties, nekādā veidā neietekmē noteikumus, kas

tiek aplūkoti šajā prasībā. Turklāt, ja pieņem, ka Regulas Nr. 659/1999 9. pants neļauj izdarīt atsaukšanu, kas tika veikta šajā gadījumā, šis prettiesiskums attiecas tikai uz Apstrīdētā lēmuma 6. pantu, kurš ir noteikums, kas netiek aplūkots šajā prasībā.

- ⁸⁷ Komisija arī norāda, ka Lēmums 2002/827, kā izrādījās, bija balstīts uz daļēji nepareizu informāciju, ņemot vērā prasītāja izdarītās izmaiņas, sniedzot jaunu informāciju tās procedūras ietvaros, kuras rezultātā tika pieņemts Apstrīdētais lēmums. Komisija pieļauj, ka iemesli, kuru dēļ tā atsāka procedūru, proti, šaubas par procedūru, kuras rezultātā tika pieņemts Lēmums 2002/827, un ieinteresētība pastiprināt procesuālās garantijas, nav skaidri paredzēta Regulas Nr. 659/1999 9. pantā. Tomēr Komisija uzskata, ka šajā normā paredzētie atsaukšanas gadījumi nav vienīgie gadījumi. Kopienu tiesību vispārējie principi ļauj atsaukt nelabvēlīgus lēmumus, ja rodas šaubas par pieņemšanas procedūras likumību (Tiesas 1987. gada 26. februāra spriedums lietā 15/85 *Conorzio Cooperative d'Abruzzo*/Komisija, *Recueil*, 1005. lpp., 12. un 17. punkts).
- ⁸⁸ Attiecībā uz veidu, kādā tika veikta atkārtota pārbaude, Komisija norāda, ka šī atkārtotā pārbaude varēja ietekmēt prasītāja konkurentus. Komisija uzskata, ka veids, kādā atkārtoti tika pārbaudīta situācija, līdz ar to atbilda tiesiskuma un labas pārvaldības principam.

Pirmās instances tiesas vērtējums

— Par pieņemamību

- ⁸⁹ Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību akti vai lēmumi, sakarā ar kuriem var iesniegt prasību tos atcelt EKL 230. panta nozīmē, ir pasākumi, kas rada obligātas tiesiskas

sekas, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, konkrētā veidā grozot tiesisko situāciju, kādā tas atrodas (Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedums lietā 60/81 *IBM/Komisija*, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 16. jūlija spriedums lietā T-81/97 *Regione Toscana/Komisija*, *Recueil*, II-2889. lpp., 21. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 2. jūnija rīkojums lietā T-276/02 *Forum 187/Komisija*, *Recueil*, II-2075. lpp., 39. punkts).

90 Ja runa ir par tiesību aktiem vai lēmumiem, kuru izstrāde notiek vairākos posmos, it īpaši iekšējas procedūras beigās, par apstrīdamu tiesību aktu principā ir atzīstami tikai tie pasākumi, kuros tiek pausta iestāžu galīgā nostāja šīs procedūras beigās, izņemot pagaidu pasākumus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu (iepriekš minētais spriedums lietā *IBM/Komisija*, 10. punkts, un Pirmās instances tiesas 1990. gada 10. jūlija spriedums lietā T-64/89 *Automec/Komisija*, *Recueil*, II-367. lpp., 42. punkts).

91 Saskaņā ar šo judikatūru Komisijas galīgais lēmums, ko tā pieņēmusi, lai slēgtu formālu pārbaudes procedūru, kura ir paredzēta EKL 88. panta 2. punktā, ir tiesību akts, ko var apstrīdēt, pamatojoties uz EKL 230. pantu. Šāds lēmums rada obligātas tiesiskas sekas, kas var ietekmēt ieinteresēto personu intereses, jo ar to tiek pabeigta attiecīgā procedūra un tiek galīgi lemts par attiecīgā pasākuma saderību ar valsts atbalstam piemērojamajām normām. Tādējādi ieinteresētajām personām vienmēr ir iespēja apstrīdēt galīgo lēmumu, ar kuru tiek slēgta formāla pārbaudes procedūra, un tām šajā sakarā ir jābūt iespējai apšaubīt dažādus apstākļus, kuri pamato Komisijas galīgo nostāju (Pirmās instances tiesas 2003. gada 27. novembra spriedums lietā T-190/00 *Regione Siciliana/Komisija*, *Recueil*, II-5015. lpp., 45. punkts).

92 Šī iespēja nav atkarīga no tā, vai Lēmumam uzsākt formālu pārbaudes procedūru ir juridiskas sekas, saistībā ar kurām var iesniegt prasību atcelt tiesību aktu. Iespēja apstrīdēt lēmumu par formālas procedūras uzsākšanu nevar samazināt ieinteresētās personas procesuālās tiesības, liedzot tām apstrīdēt galīgo lēmumu un sava prasības

pieteikuma pamatojumam atsaukties uz kļūdām, kas attiecas uz visiem šī lēmuma pieņemšanas procedūras posmiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Regione Siciliana*/Komisija, 46. un 47. punkts).

- 93 Tādējādi Komisija nevar atsaukties uz prasītāja norādītā otrā pamata novēloto raksturu.

— Par būtību

- 94 Prasītājs būtībā norāda, ka Apstrīdētajā lēmumā ir pieļauts būtisku formas prasību pārkāpums. Tā kā Regulas Nr. 659/1999 9. pantā paredzētā procedūra nav piemērojama, Komisija ir pārkāpusi tiesiskuma un labas pārvaldības principu, Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu atsaucot tikai formālas pārbaudes procedūras, kas uzsākta, lai pieņemtu Apstrīdēto lēmumu, beigās, nevis tūlīt, pieņemot lēmumu uzsākt minēto formālo procedūru.

- 95 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 659/1999 9. pantā paredzētā procedūra šajā gadījumā netika izmantota. Ne lēmumā uzsākt formālu pārbaudes procedūru, ne Apstrīdētajā lēmumā nav minēta Regulas Nr. 659/1999 9. pantā paredzētās procedūras izmantošana. No tā izriet, ka tiktāl, ciktāl ar šo pamatu prasītājs uzsver, ka Komisija nepamatoti ir izmantojusi Regulas Nr. 659/1999 9. pantā paredzēto procedūru, tas ir jānorāda kā faktiski nepamatots.

- 96 Turklāt šī procedūra, kā to norāda prasītājs, nebija piemērojama. No Regulas Nr. 659/1999 9. panta teksta izriet, ka šajā normā paredzētā procedūra ir izmantojama,

tikai lai atsauktu labvēlīgus lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2. vai 3. punktu vai 7. panta 2., 3. vai 4. punktu un pamatojoties uz nepareizu informāciju, kas sniegta procedūras laikā. Šajā gadījumā Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pants ir uzskatāms par nelabvēlīgu lēmumu, jo tajos ir konstatēta ļaunprātīga 1998. un 2000. gadā atļautā atbalsta summas izmantošana un atbalstu, kas prettiesiski izmaksāti 2001. gadā, nesaderība ar kopējo tirgu.

97 Tādējādi ir jānorāda, ka Komisijas iespēja atsaukt lēmumu par valsts atbalstu katrā ziņā attiecas ne tikai uz Regulas Nr. 659/1999 9. pantā paredzēto situāciju. Šī norma ir tikai īpašs vispārējā tiesību principa formulējums, saskaņā ar kuru ir iespējams ar atpakaļejošu datumu atsaukt prettiesisku administratīvu aktu, kas ir radījis subjektīvas tiesības (Tiesas 1957. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās 7/56, no 3/57 līdz 7/57 *Algera u.c./Eiropas Ogļu un tērauda kopienas asambleja, Recueil*, 81. lpp., 116. punkts, un 1982. gada 3. marta spriedums lietā 14/81 *Alpha Steel/Komisija, Recueil*, 749. lpp., 10. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 5. decembra spriedums lietā T-197/99 *Gooch/Komisija, Recueil FP*, I-A-271. un II-1247. lpp., 53. punkts), it īpaši ja attiecīgais administratīvais akts ir pieņemts, pamatojoties uz ieinteresētās personas sniegtu nepatiesu vai nepilnīgu informāciju (Tiesas 1961. gada 22. marta spriedums apvienotajās lietās 42/59 un 49/59 *S.N.U.P.A.T./Augstā iestāde, Recueil*, 103. lpp., 160. punkts). Iespēja ar atpakaļejošu datumu atsaukt prettiesisku administratīvu aktu, kas ir radījis subjektīvas tiesības, tomēr pastāv ne tikai tad, ja ir izpildīts šis vienīgais nosacījums, jo šādu atcelšanu var veikt jebkurā laikā, ja iestāde, kura ir pieņēmusi aktu, ievēro nosacījumus, kuri attiecas uz saprātīga termiņa un akta adresāta, kas varēja paļauties uz tā likumību, tiesiskās pašāvības ievērošanu.

98 Šajā gadījumā ir jāsecina, ka no lēmuma uzsākt formālu pārbaudes procedūru izriet, ka šīs formālās procedūras uzsākšanas pamatā bija nevis nepareizs Lēmumā 2002/827 izdarīts Komisijas vērtējums par 1998. un 2000. gadā atļauto atbalstu ļaunprātīgu izmantošanu un par 2001. gadu izmaksātā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, bet gan zināmas šaubas par to, vai bija ievērotas piemērojamās procesuālās normas.

99 Turklāt no lietas materiāliem neizriet, ka, uzsākot formālo procedūru, Komisijas rīcībā bija pierādījumi, kas norādīja, ka Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantā ir nepareizi vērtēta attiecīgo atbalstu saderība ar kopējo tirgu.

100 Jāsecina, ka tas, ka Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pants netika atsaukts nekavējoties, nekādā veidā nevarēja ietekmēt Apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 4. panta saturu, attiecībā uz kuriem ir iesniegta prasība tos atcelt. Prasītājs nav ne pierādījis, ne pat apgalvojis, ka Lēmuma 2002/827 saglabāšana spēkā formālās pārbaudes procedūras laikā varēja ietekmēt attiecīgo lietas dalībnieku iespēju iesniegt apsvērumus.

101 Attiecībā arī uz prasītāja minēto apstākli (skat. šī sprieduma 82. punktu), ka tūlītējas neatsaukšanas dēļ tam bija jāsedz izmaksas un jāpacieš Spānijas iestāžu uzsāktās izpildes procedūras radītās grūtības, pietiek norādīt, ka būtībā tam nav nekādas nozīmes šajā prasībā atcelt tiesību aktu.

102 Tādējādi, pat ja, kā norāda prasītājs, tiktu uzskatīts, ka Komisija ir pārkāpusi tiesiskuma un labas pārvaldības principu, neatsaucot Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu kopš formālas pārbaudes procedūras uzsākšanas, šāds pārkāpums, ja tas ir pierādīts, katrā ziņā nevar izraisīt Apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 4. panta prettiesiskumu.

103 Tāpēc otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz tiesiskās palāvības aizsardzības principa un būtisku formas prasību pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 104 Trešais pamats ir sadalīts divās daļās, kā galveno izvirzot pirmo daļu un pakārtoti — otro daļu.
- 105 Pirmajā daļā prasītājs vēš uzmanību uz to, ka lēmumā uzsākt formālu pārbaudes procedūru bija precizēts, ka minētā procedūra tika no jauna uzsākta, lai atsauktu Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu un šo lēmumu aizstātu ar jaunu galīgo lēmumu.
- 106 Ar Apstrīdēto lēmumu tika atzīts, ka pārmērīga un nepamatota ir atbalsta summa EUR 513 757,49 (ESP 85 482 054) apmērā, kas izmaksāta attiecībā uz papildu rakšanas darbiem *Buseiro* apgabala ziemeļu daļā, un atbalsta summa EUR 508 456,24 (ESP 84 600 000) apmērā, kas izmaksāta attiecībā uz šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm *Sorriba* apgabalā. Prasītājs uzskata, ka šie atbalsti tomēr Lēmumā 2002/827 tika atzīti par saderīgiem ar kopējo tirgu un tādējādi uz tiem neatiecās tā 1., 2. un 5. pants.
- 107 Tā kā Komisijas labvēlīgā nostāja attiecībā uz iepriekš minētajiem atbalstiem nav balstīta uz nepareizu informāciju, viens no Regulas Nr. 659/1999 9. pantā paredzētajiem nosacījumiem nav izpildīts. Lēmums uzsākt atsaukšanas procedūru bija pamatots tikai ar būtisku formas prasību pārkāpumu, kas pieļauts procedūrā, kura īstenota,

lai pieņemtu Lēmumu 2002/827. Tādējādi, tā kā nosacījumi Regulas Nr. 659/1999 9. panta piemērošanai nav izpildīti, Komisija ir pārkāpusi tiesiskās palāvības aizsardzības principu, jo prasītājam bija tiesisks pamats uzskatīt, ka Lēmums 2002/827 ir galīgs lēmums tiktāl, ciktāl tas attiecas uz atbalstiem, kas nebija atzīti par nesaderīgiem ar kopējo tirgu.

108 Prasītājs uzsver, ka Lēmumā 2002/827 veiktais Komisijas vērtējums ir balstīts uz dokumentu, kas attiecas uz pārtraukto raktuvju darbu vērtējumu, kurā bija precizētas izmaksas, ko radīja dažu raktuvju slēgšana, un šajās izmaksās skaidri bija iekļauti izdevumi, kuru segšanai bija paredzēta summa EUR 1 022 213,33 apmērā, kas attiecas uz papildu rakšanas darbiem *Buseiro* apgabala ziemeļu daļā un šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm *Sorriba* apgabalā. Turklāt no lēmuma par formālas pārbaudes procedūras uzsākšanu Lēmuma 2002/827 atsaukšanai izriet, ka Komisija šo dokumentu izmantoja, lai iepriekš analizētu prasītāja saņemtos atbalstus.

109 Prasītājs apstrīd, ka Lēmuma 2002/827 pamatojums neattiecas uz izmaksām, kuru segšanai bija paredzēta summa EUR 1 022 213,33 apmērā, un atgādina, ka tiesību akta pamatojums ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tā gramatisko izteiksmi, bet arī tā jēgu un lietas apstākļus (Tiesas 2001. gada 22. marta spriedums lietā C-17/99 Francija/Komisija, *Recueil*, I-2481. lpp., 36. punkts, un 2002. gada 19. septembra spriedums lietā C-114/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-7657. lpp., 63. punkts).

110 Šī pamata otrajā daļā prasītājs pakārtoti norāda, ka, gadījumā, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka Regulas Nr. 659/1999 9. pants šajā gadījumā ļauj atcelt Lēmumu 2002/827, Komisija nebūtu ievērojusi procedūru, kas izmantojama saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 6. pantu.

- 111 Šī norma nosaka, ka pirms nelabvēlīga lēmuma atsaukšanas Komisija uzsāk formālu pārbaudes procedūru un lēmumā uzsākt šo formālo procedūru tā iepriekš novērtē lēmuma daļas, ko tā ir paredzējusi atsaukt, un izsaka šaubas par attiecīgo atbalstu saderību ar kopējo tirgu. Šīs prasības mērķis ir ļaut ieinteresētajām personām iesniegt savus apsvērumus atbilstoši principam, ka neviens nelabvēlīgs lēmums nedrīkst tikt pieņemts, nedodot iespēju personām, kam tas ir nelabvēlīgs, iesniegt savus apsvērumus saistībā ar šaubām, kas Komisijai varētu būt radušās (Tiesas 1990. gada 14. februāra spriedums lietā C-301/87 Francija/Komisija, *Recueil*, I-307. lpp., 29. punkts; ģenerālvokāta Albēra secinājumi, kas sniegti saistībā ar Tiesas 2002. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, I-7869. lpp., I-7876. lpp., 96. un 99. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 6. marta spriedums apvienotajās lietās T-228/99 un T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale un Land Nordrhein-Westfalen*/Komisija, *Recueil*, II-435. lpp., 142. un 147. punkts).
- 112 Komisijas uzsāktās formālās pārbaudes procedūras mērķis nebija paust uzņēmumam labvēlīgu nostāju, kas formulēta Lēmumā 2002/827, atzīstot, ka daži atbalsti ir saderīgi ar kopējo tirgu, bet gan tikai atsaukt šī lēmuma 1., 2. un 5. pantu. Komisija nav veikusi ne iepriekšēju vērtējumu, ne arī ir izteikusi kādas šaubas par atbalstiem, attiecībā uz kuriem Lēmumā 2002/827 bija pausta labvēlīga nostāja. Prasītājs uzskata, ka atbalsti, kas Lēmumā 2002/827 bija atzīti par saderīgiem ar kopējo tirgu, lēmumā uzsākt formālu pārbaudes procedūru, tieši pretēji, joprojām par tādiem tika uzskatīti.
- 113 Neinformējot Spānijas iestādes un prasītāju ne par šaubām, kas tai bija radušās attiecībā uz atbalstiem, kuri Lēmumā 2002/827 tika atzīti par saderīgiem ar kopējo tirgu, ne par iespējamo šī lēmuma atsaukšanu lielākā daļā nekā tikai tā 1., 2. un 5. pants, Komisija nav ļāvusi Spānijas Karalistei un prasītājam iesniegt atbilstošus apsvērumus šajā sakarā. Apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 4. pantā līdz ar to ir pieļauta procesuāla kļūda.

114 Komisija apstrīd šī pamata pamatotību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

115 Attiecībā uz šī pamata pirmo daļu — Pirmās instances tiesa norāda, ka no Lēmuma 2002/827 3. apsvēruma izriet, ka tā mērķis bija pārbaudīt, pirmkārt, vai ļaunprātīgi netiek izmantots Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantā minēto neparedzēto izmaksu segšanai paredzētais atbalsts, kas izmaksāts 1998. un 2000. gadā attiecīgi EUR 3 918 049,35 (ESP 651 908 560) un EUR 2 786 246,34 (ESP 463 592 384) apmērā un uz ko attiecās Lēmums 98/637 un Lēmums 2001/162, ar kuriem tika atļauts izmaksāt atbalstu, un, otrkārt, vai ar kopējo tirgu ir saderīgs Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantā minēto neparedzēto izmaksu segšanai paredzētais atbalsts EUR 2 367 817 (ESP 393 971 600) apmērā, kas izmaksāts 2001. gadā, nesagaidot Komisijas lēmumu.

116 No Lēmuma 2002/827 1. un 2. panta, ņemot vērā šī lēmuma 3. un 19.–22. apsvērumu, izriet, ka Komisija uzskatīja, ka atbalsts ārkārtas izmaksu segšanai, ko bija atļauts izmaksāt 1998. un 2000. gadā, tika ļaunprātīgi izmantots EUR 2 745 428,96 (ESP 456 800 943) apmērā. Attiecībā uz atbalstu neparedzētu izmaksu segšanai, kas izmaksāts 2001. gadā, Komisija uzskatīja, ka visa atbalsta summa, proti, EUR 2 367 817 (ESP 393 971 600), nebija saderīga ar kopējo tirgu.

117 Tādējādi ir jāsecina, ka Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantā par nesaderīgiem ar kopējo tirgu ir atzīti un Spānijas Karalistei ir jāatgūst visi atbalsti, kas attiecībā uz 1998., 2000. un 2001. gadu izmaksāti neparedzētu izmaksu segšanai, izņemot

tomēr summu EUR 3 958 866,73 (ESP 658 700 000) apmērā, kas izmaksāta 1998. un 2000. gadā un attiecībā uz kuru iepriekš minētajos pantos nav lemts, un kas tādējādi joprojām ietilpst Lēmuma 98/637 un Lēmuma 2001/162, ar kuru tiek atļauts izmaksāt atbalstu, piemērošanas jomā.

118 Prasītājs uzskata, ka EUR 513 757,49 (ESP 85 482 054) un EUR 508 456,24 (ESP 84 600 000) liela summa, kas attiecīgi ir saistīta ar papildu rakšanas darbiem *Buseiro* apgabala ziemeļu daļā un šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmas izbūvēm *Sorriba* apgabalā, ir daļa no summas EUR 3 958 866,73 (ESP 658 700 000) apmērā, kas atbilst daļai no atbalstiem neparedzētu izmaksu segšanai 1998. un 2000. gadā, kas nav atzīta par ļaunprātīgi izmantotu.

119 Šajā sakarā, pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, ir jāprecizē, ka, kaut arī Lēmumā 2002/827 Komisija nav apgalvojusi, ka šī 1998. un 2000. gadā izmaksātā un neparedzēto izmaksu segšanai paredzētā atbalsta daļa ir izmantota ļaunprātīgi, nevar tomēr uzskatīt, ka tā ir atzinusi, ka tas tika izmantots atbilstoši Lēmuma Nr. 3632/93 5. panta prasībām. Ņemot vērā pierādījumus, kas tika nodoti Komisijas vērtējumam, tā tikai uzskatīja, ka nevarēja konstatēt šo atbalsta summu ļaunprātīgu izmantošanu. Tādējādi tas, ka Lēmumā 2002/827 tika konstatēts, ka ļaunprātīgi ir izmantota tikai daļa no atbalsta neparedzēto izmaksu segšanai, kas izmaksāts attiecībā uz 1998. un 2000. gadu, prasītājam nerada nekādas papildu subjektīvas tiesības, kas nebūtu radītas sākotnējos lēmumos, ar kuriem tika atļauti atbalsti, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz otru attiecīgo atbalstu daļu, saistībā ar kuru netika konstatēta ļaunprātīga izmantošana. Kā jau ir norādīts šī sprieduma 117. punktā, minētā daļa joprojām ietilpa Lēmuma 98/637 un Lēmuma 2001/162, ar kuriem tika atļauts atbalsts, piemērošanas jomā, un tādējādi attiecībā uz to tika izdarīts pieņēmums, ka tā nav izmantota ļaunprātīgi (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 11. maija spriedumu apvienotajās lietās T-111/01 un T-133/01 *Saxonia Edelmetalle* un *Zemag*/Komisija, Krājums, II-1579. lpp., 86. punkts).

120 Turklāt, tā kā Komisija bija paredzējusi atsaukt Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu, proti, noteikumus, kas attiecas uz 1998., 2000. un 2001. gadā izmaksāto atbalstu neparedzētu izmaksu segšanai nesaderību ar kopējo tirgu, un pieņemot jaunu lēmumu šajā sakarā, tai no jauna bija jāpārbauda 1998. un 2000. gadā izmaksātā atbalsta iespējama ļaunprātīga izmantošana, izmantojot faktus, kas ir identiski tiem, kuri pastāvēja, pieņemot Lēmumu 2002/827. Tāpat arī tiktāl, ciktāl visi 2001. gadā izmaksātie atbalsti neparedzētu izmaksu segšanai tika atzīti par nesaderīgiem ar kopējo tirgu, Komisijai tie visi bija atkārtoti jāpārbauda. Tādējādi pārbaudē, kura veikta jaunās formālās procedūras ietvaros, bija jāpārbauda visas atbalsta summas, kas tika pārbaudītas pirmajā pārbaudē, istenojot procedūru, kuras beigās tika pieņemts Lēmums 2002/827. Kā ir norādīts šī sprieduma 115. punktā, no Lēmuma 2002/827 3. apsvēruma izriet, ka šī lēmuma mērķis ir pārbaudīt, pirmkārt, vai nav ļaunprātīgi izmantotas summas EUR 3 918 049,35 (ESP 651 908 560) un EUR 2 786 246,34 (ESP 463 592 384) apmērā, kas prasītājam tika izmaksātas attiecīgi par 1998. un 2000. gadu atbilstoši Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantam, un, otrkārt, vai šai pašai normai atbilst summa EUR 2 367 817 (ESP 393 971 600) apmērā, kas prasītājam izmaksāta par 2001. gadu, nesagaidot Komisijas lēmumu.

121 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, prasītājs nevar atsaukties uz tiesisko palāvību par to, ka atbalsta summas, kas Lēmumā 2002/827 netika uzskatītas par tādām, kas ir izmantotas ļaunprātīgi, Komisijai nav jāpārbauda, istenojot jauno formālo pārbaudes procedūru, par kuras uzsākšanu pieņemtais lēmums Spānijas Karalistei tika paziņots ar 2003. gada 19. februāra vēstuli.

122 Šo iemeslu dēļ, pat ja uzskata, kā to apgalvo prasītājs, ka uz summām EUR 513 757,49 (ESP 85 482 054) un EUR 508 456,24 (ESP 84 600 000) apmērā, kas attiecīgi saistītas ar papildu rakšanas darbiem *Buseiro* apgabala ziemeļu daļā un šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm *Sorriba* apgabalā, neattiecas Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pants, katrā ziņā nevar apgalvot, ka Apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot

principu, kas aizsargā tiesisko paļāvību uz to, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā bija atzinusi, ka šīs atbalsta summas bija saderīgas ar kopējo tirgu.

123 Tādējādi trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

124 Attiecībā uz šī pamata otro daļu, kas ir balstīta uz Regulas Nr. 659/1999 6. pantā paredzētās procedūras neievērošanu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo normu lēmumam uzsākt formālu procedūru jāsniedz ieinteresētajām personām iespēja efektīvi piedalīties formālajā procedūrā, kurā tās var izteikt savus argumentus. Šajā nolūkā pietiek ar to, ka lietas dalībniekiem ir zināma argumentācija, uz kuru pamatojoties Komisija pagaidām uzskata, ka attiecīgais pasākums varētu būt ar kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts (Pirmās instances tiesas 2002. gada 30. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-195/01 un T-207/01 *Government of Gibraltar/Komisija, Recueil*, II-2309. lpp., 138. punkts, un 2002. gada 23. oktobra spriedums apvienotajās lietās T-269/99, T-271/99 un T-272/99 *Diputación Foral de Guipúzcoa u.c./Komisija, Recueil*, II-4217. lpp., 105. punkts).

125 Īstenojot valsts atbalsta pārbaudes procedūru, Komisijai ir jāņem vērā tiesiskā paļāvība, ko varētu radīt lēmumā par pārbaudes procedūras uzsākšanu iekļautās norādes (Pirmās instances tiesas 2001. gada 5. jūnija spriedums lietā T-6/99 *ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi/Komisija, Recueil*, II-1523. lpp., 126. punkts), un arī tiesiskā paļāvība uz to, lai tā galīgo lēmumu nebalstītu uz tādu pierādījumu neesamību, ko ieinteresētās personas, ņemot vērā šīs norādes, nevarēja uzskatīt par nepieciešamu tai sniegt.

- 126 Šajā gadījumā prasītājs apgalvo, ka lēmumā par formālas pārbaudes procedūras uzsākšanu Komisija nav izteikusi nekādas šaubas par summu EUR 513 757,49 (ESP 85 482 054) un EUR 508 456,24 (ESP 84 600 000) apmērā, kas attiecīgi ir saistītas ar papildu rakšanas darbiem *Buseiro* apgabala ziemeļu daļā un šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm *Sorriba* apgabalā, saderību ar iekšējo tirgu.
- 127 Pirmās instances tiesa tomēr konstatē, ka lēmumā par formālas pārbaudes procedūras uzsākšanu, ir norādes, kas ļauj ieinteresētajām personām izteikt savus argumentus attiecībā uz attiecīgo atbalsta summu saderību ar kopējo tirgu.
- 128 Attiecībā uz atbalstu, no kura paredzēts segt EUR 513 757,49 (ESP 85 482 054) lielu summu, kas ir saistīta ar papildu rakšanas darbiem *Buseiro* apgabalā, ir jānorāda, ka lēmuma par formālas procedūras uzsākšanu 5. punktā ar nosaukumu “Lūgums sniegt informāciju” Komisija ir lūgusi, lai tai nosūta neatkarīgu raktuvju ekspertu ziņojumu, kurā it īpaši ir iekļauts “pamatojums tam, vai izmaksas par platības pārcelšanu *Buseiro* virszemes raktuvē bija ierakstītas izpildes plānā kā ekspluatācijas izmaksas vai kā ieguldījumu izmaksas”.
- 129 Kā Komisija pamatoti ir uzsvērusi atbildēs uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem, no Lēmuma Nr. 3632/93 5. panta izriet, ka atbalstu neparedzētu izmaksu segšanai var piešķirt tikai attiecībā uz izmaksām, kas nav saistītas ar kārtējo ražošanu. Šī norma, kuras mērķis ir novērst to, ka vienu un to pašu izmaksu segšanai netiek izmaksāti gan atbalsti ražošanai, gan atbalsti neparedzētu izmaksu segšanai, ir piemērota Lēmuma 98/637 V punkta ceturtajā daļā, kā arī Lēmuma 2001/162 41. apsvērumā.

- 130 Tādējādi prasītājs nevarēja, ņemot vērā piemērojamo tiesisko regulējumu, kura normas bija norādītas Lēmumā 98/637 un Lēmumā 2001/162, ar kuriem tika atļauts atbalsts, nezināt, ka ar platības pārcelšanu *Buseiro* apgabalā saistīto izmaksu kā ražošanas izmaksu ierakstīšana uzņēmuma bilancē varēja likt Komisijai domāt, ka atbalsti neparedzētu izmaksu segšanai, kas paredzēti to segšanai, neatbilst Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantā paredzētajiem nosacījumiem.
- 131 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa konstatē, ka, kaut arī prasītājs norāda, ka izmaksas, kas saistītas ar platības pārcelšanu *Buseiro* apgabalā, bija saistītas ar raktuves slēgšanu, tas neapstrīd to, ka šīs izmaksas daļēji tika segtas no darbībai paredzētā atbalsta Lēmuma Nr. 3632/93 3. panta nozīmē un ka tādējādi to segšanai tika izmantoti vairāki atbalsti.
- 132 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Pirmās instances tiesa uzskata, ka šī sprieduma 128. punktā minētais Komisijas lūgums sniegt informāciju ļāva prasītājam izteikt savus argumentus un sniegt pierādījumus, ko tas uzskatīja par nepieciešamiem šajā jautājumā, zinot visus faktiskos apstākļus.
- 133 Attiecībā uz atbalstu, no kura paredzēts segt izmaksas EUR 508 456,24 (ESP 84 600 000) apmērā, kas saistītas ar šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm *Sorriba* apgabalā, Pirmās instances tiesa konstatē, ka lēmuma par formālas pārbaudes procedūras uzsākšanu 4.2. punktā, kurš attiecas uz atbalstiem neparedzētu izmaksu segšanai 2001. gadā, Komisija ir norādījusi, ka “izmaksas par drošības iekārtu uzstādīšanu raktuvē neatbilst [...] pārstrukturēšanas izmaksām 1998.–2001. gadā, ņemot vērā, ka izbūves [bija] ventilācijas šahtas, kas nepieciešamas citu *Sorriba* apgabala rezervju ekspluatācijai”.

- 134 Šī lēmuma 5. punktā, kas attiecas uz lūgumu sniegt informāciju, Komisija ir lūgusi, lai neatkarīgu raktuvju ekspertu ziņojumā tiktu sniegti paskaidrojumi par to, vai 2001. gada ieguves darbu, kuri paredzēti, lai garantētu blakusapgabalu drošību un mainītu ventilācijas sistēmu, mērķis bija nodrošināt vairs neizmantoto ogļu ieguves vietu vai arī tādu ogļu ieguves vietu, kurās notiek ierīkošanas darbi, kas nepieciešami jaunu rezervju izmantošanai, drošību.
- 135 Līdz ar to ir jāsecina, ka Komisija ir izteikusi šaubas par to, vai ar Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantu ir saderīgi atbalsti, kas paredzēti, lai segtu izmaksas, kuras saistītas ar šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm *Sorriba* apgabalā. Tādējādi prasītājs varēja sniegt savus apsvērumus administratīvās procedūras gaitā.
- 136 Tā kā nevienam no prasītāja argumentiem, ko tas izteicis, lai pamatotu trešā pamata otro daļu, nevar piekrist, tā ir jānoraida.
- 137 No iepriekš izklāstītā izriet, ka trešais pamats kopumā ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu, kas ir balstīts uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā

- 138 Prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, atzīstot, ka septiņas atbalsta summas nav saderīgas ar kopējo tirgu. Pirmās instances tiesa pēc kārtas pārbaudīs iebildumus, ko prasītājs norādījis attiecībā uz katru šo atbalsta summu.

Par summu EUR 295 409,47 (ESP 49 152 000) apmērā 1030 m garas pazemes ejas izveidei *La Prohida* apakšapgabalā

— Apstrīdētais lēmums

- ¹³⁹ Apstrīdētā lēmuma 75. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka izmaksas, kas radušās, lai izveidotu 1030 m garas pazemes ejas, kuras nepieciešamas neizmantoto 170 000 t ogļu ieguvei, uzņēmumu bilancē bija ierakstītas pie ekspluatācijas izmaksām. Tā kā 40 % no ekspluatācijas izmaksām tika segtas no valsts atbalstiem, Komisija uzskatīja, ka, lai novērstu nesaderīgu atbalstu apvienošanu, attaisnojami ir ne vairāk kā 60 % no izmaksām šo 1030 m garu pazemes eju izveidei, proti, EUR 443 114,21 (ESP 73 728 000). Tādējādi Komisija uzskatīja, ka atlikusi summa, proti, EUR 295 409,47 (ESP 49 152 000), nebija saderīga ar kopējo tirgu.

— Lietas dalībnieku argumenti

- ¹⁴⁰ Prasītājs norāda, ka Komisijas vērtējums ir nepamatots, ņemot vērā, ka *La Prohida* apakšapgabalā galīgi tika izbeigti ieguves darbi, un ņemot vērā, ka Komisija par saderīgu ar kopējo tirgu atzina atbalstu, kas paredzēts, lai segtu izmaksas, kuras saistītas ar 3070 m garu pazemes eju galīgu pamešanu citās *La Prohida* apakšapgabala teritorijās.
- ¹⁴¹ Kaut arī Komisija uzskata, ka šo 1030 m garo pazemes eju izveides izmaksu aprēķins ir pārmērīgs, tā nav darījusi zināmu nevienu līdzīgu kritēriju, kas ļautu noteikt, kādām vajadzētu būt šīm izmaksām tirgus apstākļos.

142 Prasītājs apstrīd to, ka ļoti liela daļa no 1030 m garajām pamestajām pazemes ejām tika izmantota ogļu ieguvei, un vērš uzmanību uz to, ka Komisija nenorāda ne precīzu pazemes eju daļu, kas tika izmantota ogļu rezervju iespējamai ieguvei, ne arī šīs iespējamās izmantošanas ilgumu. Prasītājs uzstāj uz to, ka iepriekš minētā pazemes eja nekādā veidā praktiski nebija izmantojama līdz tās slēgšanai, jo tā bija izrakta tikai tāpēc, lai piekļūtu 170 000 t ogļu, kuru ieguve tika pārtraukta, un tādēļ šīs pazemes ejas novērtējums tika veikts atkarībā no tās izveides izmaksām.

143 Atbildot uz Komisijas argumentiem, ka 40 % no izmaksām, kas saistītas ar 1030 m garu pazemes eju galīgu pamešanu *La Prohida* apakšapgabalā, tika segtas no darbībai paredzētiem atbalstiem, prasītājs norāda, ka darbībai paredzētiem atbalstiem un atbalstiem, no kuriem paredzēts segt neparedzētas izmaksas, ir atšķirīgi mērķi, un tāpēc tie ir jānošķir. Tas, ka šīs izmaksas ikgadējā bilancē tika ierakstītas kā ekspluatācijas izmaksas, neliedz tās pielīdzināt neparedzētām izmaksām, jo šīs izmaksas neradās kārtējās ražošanas, bet gan raktuvju slēgšanas dēļ.

144 Komisija apstrīd prasītāja izteikto argumentu pamatotību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

145 Jānorāda, ka savos rakstveida dokumentos prasītājs skaidri atzīst, ka izmaksas, kas saistītas ar 1030 m garu pazemes eju izveidi, uzņēmumu bilancē ir norādītas kā ekspluatācijas izmaksas. Prasītājs neapstrīd arī to, ka, kā ir norādīts Apstrīdētā lēmuma 75. apsvērumā, šīs izmaksas tika segtas no darbībai paredzētiem atbalstiem

Lēmuma Nr. 3632/93 3. panta nozīmē. Tā kā tiesas sēdē prasītājs norādīja, ka to izmaksu daļu, kas tika segtas no darbībai paredzētajiem atbalstiem, Komisija nebija pietiekami precīzi pierādījusi, jāsecina, ka tā nav sniegusi nevienu pierādījumu, kas varētu apstiprināt šīs iestādes pieļautu kļūdu.

¹⁴⁶ Šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzīstot, ka atbalsti neparedzētu izmaksu segšanai ir saderīgi ar kopējo tirgu tikai 60 % apmērā no attiecīgajām izmaksām. Kā Komisija pamatoti norāda, ja tiktu atļauts raktuvju slēgšanas izmaksu segšanai piešķirt atbalstu 100 % apmērā no šīm izmaksām, atbalsti pārklātos, sasniedzot 140 %, kas acīmredzami nesader ar kopējo tirgu.

¹⁴⁷ Jāuzskata, ka, tā kā iemesli, kuru dēļ attiecīgā atbalsta summa tika atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu, ir balstīti uz to, ka izmaksas, kas saistītas ar 1030 m garu pazemes eju izveidi, tika ierakstītas pie ekspluatācijas izmaksām, prasītāja argumentam, ka Komisija nepamatoti uzskatīja, ka šo pazemes eju izveides izmaksas bija pārmērīgas, nav nozīmes.

¹⁴⁸ Visbeidzot, prasītājs nevar arī atsaukties uz to, ka Komisija ir atzinusi, ka ar kopējo tirgu ir saderīgi atbalsti, kas paredzēti, lai segtu izmaksas, kuras saistītas ar 3070 m garu pazemes eju galīgu pamešanu citās *La Prohida* apakšapgabala teritorijās. Komisija atļāva piešķirt šos atbalstus, ņemot vērā, ka ar tiem saistītās izmaksas uzņēmuma bilancē bija iekļautas pie pamatlīdzekļiem.

¹⁴⁹ Tādējādi šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par summu EUR 513 757,49 (ESP 85 482 054) apmērā, kas saistīta ar 1 005 080 m³ liela zemes gabala pārvietošanu *Buseiro* apgabalā

— Apstrīdētais lēmums

150 Apstrīdētā lēmuma 81. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka summa EUR 1 902 805,52 (ESP 316 600 200) apmērā, kas ir saistīta ar 1 005 080 m³ zemes pārvietošanu *Buseiro* apgabalā, uzņēmuma bilancē bija ierakstīta kā ekspluatācijas izmaksas. Komisija ir norādījusi, ka prasītājs bija saņēmis atbalstus, kas paredzēti, lai segtu raktuvju radītos zaudējumus 27 % apmērā no ražošanas izmaksām. Tādējādi 27 % no EUR 1 902 805,52 (ESP 316 600 200), kas atbilst uzņēmuma attaisnotajām pārvietošanas izmaksām, proti, EUR 513 757,49, nevar segt no atbalsta raktuvju slēgšanai, jo tās tiek segtas no atbalsta, kas paredzēts, lai kompensētu virszemes raktuves radītos zaudējumus.

— Lietas dalībnieku argumenti

151 Prasītājs norāda, ka Komisija tikai apgalvoja, ka pārvietotais papildu zemes daudzums bija novērtēts pārāk augstu, nesniedzot elementus, kas ļautu noteikt tādu zemes daudzumu, kura pārvietošanu varētu uzskatīt par saprātīgu. Šajā sakarā prasītājs apstrīd to, vai var izmantot Komisijas argumentu, kas ir balstīts uz to, ka pamestajā ogļu raktuvē bija paaugstināts pelnu daudzums, jo neatkarīgi no pelnu procentuālā daudzuma 585 000 t pamesto ogļu rezervēs, zemes daudzums, kas pārvietots, lai varētu piekļūt vietai 545 m virs jūras līmeņa, kur šīs rezerves atrodas, nebija mainījies.

- 152 Prasītājs apgalvo, ka 1 005 080 m³ papildu daudzuma pārvietošanas izmaksas, proti, ESP 315 par m³, atbilda tirgus nosacījumiem pārvietošanas brīdī, kā tas ir apstiprināts neatkarīgo raktuvju ekspertu ziņojumā. Tas piebilst, ka šī cena ir mazāka par izmaksām, kas prasītājam radās saistībā ar modernizācijas, iestrādes, zemes iekraušanas un transportēšanas darbiem 1995. un 1996. gadā, kas vidēji sasniedza ESP 352,6 par m³.
- 153 Atbildot uz Komisijas argumentiem, ka 27 % no izmaksām, kas saistītas ar zemes pārvietošanu *Buseiro* apgabalā, tika segtas no darbībai paredzētiem atbalstiem, prasītājs norāda, ka darbībai paredzētiem atbalstiem un atbalstiem, no kuriem paredzēts segt neparedzētas izmaksas, ir atšķirīgi mērķi un tāpēc tie ir jānošķir. Tas, ka šīs izmaksas ikgadējā bilancē tika ierakstītas kā ekspluatācijas izmaksas, neliedz tās pielīdzināt neparedzētām izmaksām, jo šīs izmaksas ir radušās nevis saistībā ar kārtējo ražošanu, bet gan ar raktuvju slēgšanu.
- 154 Komisija apstrīd prasītāja minēto argumentu pamatotību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 155 Jānorāda, ka savos rakstveida dokumentos prasītājs skaidri ir atzinis, ka izmaksas, kas saistītas ar 1 005 080 m³ zemes pārvietošanu, uzņēmuma bilancē ir ierakstītas kā ekspluatācijas izmaksas, kā tas ir norādīts neatkarīgo raktuvju ekspertu ziņojumā. Prasītājs neapstrīd arī to, ka šīs izmaksas, kā ir norādīts Apstrīdētā lēmuma 81. apsvērumā, apmēram 27 % apmērā tika segtas no darbībai paredzētajiem atbalstiem. Kā Pirmās instances tiesa ir atzinusi šī sprieduma 145. punktā, tā kā tiesas sēdē prasītājs norādīja, ka to izmaksu daļu, kas tika segta no darbībai paredzētiem atbalstiem,

Komisija nebija pietiekami precīzi pierādījusi, jāsecina, ka tā nav sniegusi nevienu pierādījumu, kas ļautu pierādīt šīs iestādes pieļautu kļūdu.

156 Šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzīstot, ka ar kopējo tirgu ir saderīgs atbalsts neparedzēto izmaksu segšanai 73 % apmērā no kopējām izmaksām par attiecīgā 1 005 080 m³ zemes pārvietošanu. Kā Komisija pamatoti ir norādījusi, ja tiktu atļauts raktuvju slēgšanas izmaksu segšanai piešķirt atbalstu 100 % apmērā no šīm izmaksām, atbalsti pārklātos, sasniedzot 127 %, kas acīmredzami nesader ar kopējo tirgu.

157 Jāsecina, ka, tā kā Apstrīdētajā lēmumā iemesls, kura dēļ summa EUR 513 757,49 apmērā tika atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu, ir balstīts uz to, ka izmaksas, kas ir saistītas ar zemes pārvietošanu, uzņēmuma bilancē tika ierakstītas kā ekspluatācijas izmaksas, prasītāja argumentiem, ko tas izteicis, lai apstrīdētu Komisijas apsvērumus, ko tā papildus izteikusi attiecībā uz pārvietoto zemes daudzumu un šo darbu veikšanas izmaksu pārmērīgu vērtējumu, nevar piekrist.

158 Tādējādi šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par summu EUR 547 066,46 (ESP 91 024 200), kas atbilst garantijām, kuras apstiprinājusi Astūrijas valdība zemes gabalu atjaunošanai

— Apstrīdētais lēmums

159 Apstrīdētā lēmuma 85. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka izmaksas EUR 547 066,46 (ESP 91 024 200) apmērā, kas atbilst garantijām, kuras apstiprinājusi Astūrijas

valdība zemes gabalu atjaunošanai pēc virszemes atradņu izmantošanas pabeigšanas, ir *Buseiro* apgabala rietumu daļā iegūto ogļu ražošanas izmaksas. Tā uzskatīja, ka “zemes gabalu atjaunošana bija pēdējais virszemes raktuves ražošanas cikla posms un [ka] šis atjaunošanas izmaksas [bija] daļa no kopējām ogļu ieguves izmaksām”. Tā ir norādījusi, ka prasītājs “nav pamatojis to, ka terikona pamešana [bija] saistīta ar atjaunošanas papildu izmaksām” un ka tas, tieši pretēji, šos izdevumus pamatoja “ar 1984. gada 9. maija Karaļa dekrētā 1116/1984 un Rūpniecības un enerģētikas ministrijas 1984. gada 13. jūnija dekrētā, kas to papildina, paredzētu pienākumu, atbilstoši kuram ieguves darbības beigās skartās teritorijas ir jāatjauno”. Komisija ir norādījusi, ka “uzņēmums [bija] saņēmis valsts atbalstu, lai segtu visus raktuvju radītos zaudējumus, to skaitā *Buseiro* virszemes raktuves atjaunošanas izmaksas, [un ka] jaunais atbalsts papildinās to, kas saņemts, lai segtu raktuves radītos zaudējumus”. Komisija līdz ar to uzskatīja, ka summu EUR 547 066,46 (ESP 91 024 200) apmērā nevar ļaut izmaksāt.

— Lietas dalībnieku argumenti

160 Prasītājs norāda, ka 1984. gada 9. maija Karaļa dekrēts 1116/1984 un Rūpniecības un enerģētikas ministrijas 1984. gada 13. jūnija piemērošanas dekrēts uzliek ogļu ieguves uzņēmumiem pienākumu atjaunot zemes, kas atrodas virszemes ogļu raktuvēs, kuras tikušas pamestas.

161 Prasītājs bija uzņēmies atjaunot 77 ha zemju, kas tika izmantotas *Buseiro* virszemes atradnēm. Daļu no šīs platības, proti, 24,87 ha, veidoja *Buseiro* atradnes austrumu daļas terikons, kas bija pamests jaunā jūras līmeņa dēļ. Prasītājs norāda, ka atbilstoši tiesiskajā regulējumā paredzētajiem pienākumiem tas bija savācis garantijas naudu, kuras kopējā summa ir EUR 1 693 504,15 (ESP 281 775 381), kā garantiju zemju atjaunošanai, un ka 24,87 ha liela terikona atjaunošanas darbu izmaksas tika

novērtētas proporcionāli atkarībā no šādā veidā noteiktām garantijas naudām, jo šīs izmaksas tādējādi veidoja EUR 547 066,46 (ESP 91 024 200).

- 162 Prasītājs norāda, ka pēc zemes pamešanas un atjaunošanas notiek tās modernizācija, racionalizācija un pārstrukturēšana, ko tas bija uzsācis, lai iegūtu atbalstu neparedzētu izmaksu segšanai, kā tas ir paredzēts Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantā, nevis kopš *Buseiro* notiekošās ogļu ražošanas posma beigām. Tas norāda, ka nav loģiski, ka par attaisnotām Komisija uzskata ar terikona pamešanu saistītās izmaksas, nevis tās, kas ir saistītas ar tā atjaunošanu, jo atjaunošana ir tieši saistīta ar terikona pamešanu.
- 163 Prasītājs apgalvo, ka Komisijas argumentācija liktu uzskatīt, ka nevienas izmaksas, kas radušās, izpildot tiesību aktos paredzētu pienākumu, nevar kvalificēt kā neparedzētas izmaksas Lēmuma Nr. 3632/93 5. panta nozīmē, līdz ar to minētā lēmuma pielikuma I punkta e) apakšpunkts, kurā kā neparedzētas izmaksas tiek kvalificētas izmaksas sakarā ar nodokļu, juridiskiem vai administratīviem noteikumiem, nebūtu praktiski piemērojams.
- 164 Atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem, prasītājs norādīja, ka Apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta kļūda, jo tajā ir norādīts, ka 24,87 ha attiecīgā terona atradās *Buseiro* apgabala rietumu daļā, kaut gan faktiski tas atradās šī apgabala austrumu daļā. Turklāt tas ir precizējis, ka šīs zemes nebija vajadzīgas, lai veiktu ieguves darbus *Buseiro* apgabala rietumu daļā, un ka tās netika izmantotas šim mērķim. Tiesas sēdē prasītājs tomēr vēlreiz izteica šo apgalvojumu un norādīja, ka attiecīgās zemes tika izmantotas, lai uzglabātu gruvešus, kas radušies, iegūstot ogles *Buseiro* apgabala rietumu daļā.

165 Komisija apstrīd prasītāja argumentu pamatotību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

166 Pirmās instances tiesa norāda, ka prasītājs uzsver tikai to, ka pēc zemju pamešanas un atjaunošanas tiek veikta pārstrukturēšana, lai saņemtu atbalstu atbilstoši Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantam.

167 Tiktāl, ciktāl to paredz 1984. gada 9. maija Karaļa dekrēts 1116/1984 un lietas dalībnieku starpā nav strīda, zemju atjaunošanas izmaksas katrā ziņā ir jāsedz uzņēmumiem ražošanas posma beigās, un tās ir saistītas ar raktuvju darbību. Tādējādi Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka šīs izmaksas parasti ir pieskaitāmas ražošanas izmaksām.

168 Ņemot vērā to, ka prasītājs ir saņēmis atbalstus, lai segtu raktuvju radītos zaudējumus, Komisija varēja uzskatīt, ka šīs izmaksas jau tiek segtas no darbībai paredzētiem atbalstiem un ka atbalsts neparedzētu izmaksu segšanai papildinātu atbalstus, kas saņemti, lai segtu raktuvju radītos zaudējumus.

169 Šajā situācijā ir jāsecina, ka no prasītāja norādītajiem argumentiem neizriet, ka administratīvās procedūras laikā tas būtu sniedzis Komisijai informāciju, lai pamatotu to, ka daļa no izmaksām, kas saistītas ar attiecīgā 24,87 ha lielā terikona atjaunošanu, netiek segtas no ieguves darbības radītās peļņas, jo daļa no *Buseiro* apgabala rezervēm vairs netiek izmantotas.

170 Nemot vērā iepriekš izklāstīto, Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija nav pielāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka atbalsts EUR 547 066,46 (ESP 91 024 200) apmērā bija nesaderīgs ar kopējo tirgu.

171 Attiecībā uz prasītāja argumentu par to, ka ir jābūt iespējai saņemt atbalstu neparedzētu izmaksu segšanai, lai segtu zemju atjaunošanas izmaksas, jo citas izmaksas, kuras ir saistītas ar terikona pamešanu, tika uzskatītas par attaisnotām, pietiek atgādināt, ka atjaunošanas izmaksas veido izdevumi, kas prasītājam katrā ziņā jāsedz ražošanas posma beigās. Tādējādi Komisija, nenonākot pretrunā ar sevi, varēja uzskatīt, ka, pirmkārt, citas izmaksas, kas saistītas ar terikona pamešanu, varēja tikt segtas no atbalsta pārstrukturēšanai, jo prasītājam tās nebija jāsedz, ja tas nebija samazinājis savu ražošanas apjomu, un, otrkārt, izmaksas 24,87 ha liela terikona atjaunošanai parasti tiek pieskaitītas ekspluatācijas izmaksām, jo, kā tas ir norādīts šī sprieduma 167. punktā, šīs izmaksas katrā ziņā ir jāsedz prasītājam, beidzoties ražošanas posmam.

172 Turklāt prasītājam nav pamata apgalvot, ka Komisijas argumentācijas rezultātā Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta e) apakšpunkts zaudē praktisku piemērojamību. Komisijas argumentācija ir balstīta uz to, ka zemes atjaunošanas izmaksas katrā ziņā kādā brīdī ir jāsedz prasītājam, jo šie darbi ietilpst ražošanas cikla pēdējā posmā. Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta e) apakšpunkts tomēr ļauj segt izmaksas sakarā ar nodokļu, juridiskiem vai administratīviem noteikumiem, kas uzņēmumam nekad nebūtu jāsedz, ja netiktu veikti pārstrukturēšanas pasākumi.

173 Tādējādi šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par summu EUR 372 176,75 (ESP 61 925 000) apmērā, kas atbilst vērtībai, par kādu iegādātas *Buseiro* apgabala rietumu daļai blakus esošās zemes, kas pamestas pēc jūras līmeņa izmaiņām

— Apstrīdētais lēmums

174 Apstrīdētā lēmuma 86. apsvērumā Komisija ir atzinusi:

“Zemes gabali, ko uzņēmums iegādājies virszemes raktuvei, ir iekļauti uzņēmuma pamatlīdzekļos, bet tie nav lietas, kuras zaudē savu vērtību. Komisija nevar ļaut izmaksāt atbalstu EUR 372 176,75 ([ESP] 61 925 000) apmērā, kas atbilst vērtībai, par kādu iegādāti zemes gabali, kuri netiek uzskatīti par zaudētajiem aktīviem, jo atbalsts neatbilst nevienam no Regulas (EK) Nr. 1407/2002 pielikuma punktiem.”

— Lietas dalībnieku argumenti

175 Prasītājs norāda, ka attiecīgo zemju iegāde ļāva veikt rakšanas darbus un izveidot nogāzes, kas nepieciešamas atradņu izmantošanai atbilstoši sākotnējam projektam. Šie darbi vairs nebija nepieciešami pēc tam, kad atradņu rietumu daļā mainījās jūras līmenis. Prasītājs precizē, ka iegādāto zemju cenu atšķirības ir saistītas ar cenu, kas tirgus apstākļos ir augstākā, kādu pārdevējam bija izdevies pieprasīt, ņemot vērā steidzamību, kāda pastāvēja, iegādājoties lielu īpašumu.

- 176 Prasītājs norāda, ka šīs zemes nav zaudētie aktīvi un nav lietas, kuras zaudē savu vērtību. Tas uzskata, ka attiecīgās izmaksas var kvalificēt kā būtisku ārkārtas amortizāciju Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta k) apakšpunkta nozīmē.
- 177 Prasītājs turklāt apgalvo, ka Komisija nonāk pretrunā ar sevi, jo, lai par attaisnotu uzskatītu atbalstu, kas paredzēts, lai segtu *La Prohida* apakšapgabala atlikušo vērtību EUR 2 053 495,41 (ESP 341 672 888) apmērā, Komisija ir iekļāvusi to zemju iegādes izmaksas ESP 10 436 600 apmērā, kas pamestas pēc apakšapgabala slēgšanas.
- 178 Komisija apstrīd prasītāja argumentu pamatotību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 179 Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta k) apakšpunkts ļauj no šī lēmuma 5. pantā paredzētajiem atbalstiem segt izmaksas, kas saistītas ar “būtisku ārkārtas vērtības samazināšanos, ja vien šī samazināšanās ir notikusi ražošanas pārstrukturēšanas rezultātā (neņemot vērā nekādu atkārtotu vērtējumu, kas veikts pēc 1986. gada 1. janvāra un kas pārsniedz inflācijas likmi)”.
- 180 Šajā gadījumā pietiek norādīt, ka prasītājs savos rakstveida dokumentos atzīst, ka attiecīgās zemes nebija zaudējušas vērtību pēc tam, kad tika pabeigtas darbības, kurām tās tika izmantotas. Tāpēc prasītājam nav nekāda pamata apgalvot, ka šīs izmaksas var ietilpt Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta k) apakšpunktā paredzētajā kategorijā.

181 Tādējādi nevar apgalvot, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka attiecīgās izmaksas nevar segt no pārstrukturēšanai paredzētiem atbalstiem.

182 Prasītājs tomēr norāda, ka Komisijas prakse ir neatbilstoša un pretrunīga, jo tā bija atzinusi, ka no atbalsta, kas paredzēts, lai segtu *La Prohida* apakšapgabala atlikušo vērtību, tiek segtas arī pamesto zemju iegādes izmaksas. Tomēr ir jānorāda, ka šis apstāklis nemaina iepriekš izdarīto secinājumu, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka to zemju iegādes vērtība, ko uzņēmums iegādājies virszemes raktuvei, neatbilda vērtībai, kura ārkārtas gadījumā būtiski samazināta un kura ir paredzēta Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta k) apakšpunktā, jo ir skaidrs, ka šie zemes gabali nav lietas, kuras zaudē savu vērtību.

183 Turklāt ir jānorāda, ka, kaut arī Komisija bija pieļāvusi, ka to zemju izmaksas, kuru vērtība nebija samazinājusies, tiek segtas no atbalstiem neparedzētu izmaksu segšanai, pamatojoties uz Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta k) apakšpunktu vai līdzvērtīgu Regulas Nr. 1407/2002 normu, tāpēc vien nevar atzīt, ka Apstrīdētajā lēmumā šajā jautājumā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Būtu jāuzskata, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ja tā ļautu no atbalstiem neparedzētu izmaksu segšanai segt izmaksas to zemju iegādei, kuru vērtība nav samazinājusies un kuras ir pamestas pēc *La Prohida* apakšapgabala slēgšanas. Šajā sakarā tikai ir jāatgādina, ka saskaņā ar tiesiskuma principu prasītājs nevar savā labā atsaukties uz pārkāpumu, kas pieļauts, novērtējot citu atbalsta summu saderību ar kopējo tirgu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 14. maija spriedumu lietā T-327/94 *SCA Holding/Komisija, Recueil*, II-1373. lpp., 160. punkts).

184 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par summu EUR 1 403 316,30 (ESP 233 492 186) apmērā, kas ir saistīta ar izmaksām, kuras radušās pēc to subsīdiju atgūšanas, kas piešķirtas saskaņā ar *PEAC*

— Apstrīdētais lēmums

185 Apstrīdētā lēmuma 87. apsvērumā attiecībā uz summu EUR 1 403 316,30 (ESP 233 492 186) apmērā, kas ir saistīta ar atmaksājamo subsīdijām, kuras prasītājs saņēmis atbilstoši programmai ar nosaukumu “Plan Estratégico de Acción Competitiva” (*PEAC*) (Stratēģiskais konkurences plāns), kuras mērķis ir sekmēt ogļu ražošanu ekonomiski izdevīgos apstākļos un palielināt produktivitāti, Komisija ir norādījusi, ka šie aizdevumi tika “piešķirti laika posmā no 1990. līdz 1993. gadam, kurā projekti [tika] izpildīti”, un ka no līguma, kas parakstīts ar Rūpniecības un enerģētikas ministriju, III pielikuma izriet, ka aizdevums ESP 315 500 000, kas jāatmaksā, bija paredzēts galvenokārt jaunas pārsūkņēšanas sistēmas ieviešanai. Komisija uzskata, ka “Līguma par *PEAC* III pielikums attiecas uz “skaidrām norādēm par ārkārtas ražošanu virszemē, kas kopumā pastiprināja aptuveno rentabilitāti”, un uz vēlamo ikgadējo pārdodamo produkciju 240 000 t apmērā, kas tika pārsniegta”.

186 Komisija ir secinājusi, ka ESP 233 492 186 (EUR 1 403 316) atmaksāšana 1999. un 2000. gadā atbilda to aizdevumu atmaksāšanai, kas saņemti laika posmā no 1990. līdz 1993. gadam, un tai nebija nekāda sakara ar uzņēmuma darbības samazināšanas plānu, kurš paziņots Komisijai attiecībā uz laika posmu no 1998. līdz 2001. gadam. Komisija ir arī norādījusi, ka no Rūpniecības un enerģētikas ministrijas vēstules, uz kuras kā reģistrētais nosūtīšanas datums ir norādīts 1997. gada 22. decembris, kā arī no citiem dokumentiem, kas tai tika nosūtīti, izrietēja, ka summas, ko uzņēmums

atmaksājis 1999. un 2000. gadā, bija lielākas, nekā paredzēts sākotnējā plānā, ņemot vērā maksājumu nokavējumu. Tā ir norādījusi, ka aizdevumu ESP 313 500 000 apmērā, kas jāatmaksā, papildināja subsīdijas zaudētajiem līdzekļiem 209 miljonu Spānijas pesetu apmērā un 23 miljonu Spānijas pesetu apmērā, kas paredzētas ieguldījumu veikšanai un tehnoloģiju attīstīšanai.

- 187 Komisija ir atgādinājusi, ka prasītājs katru gadu saņēma atbalstus, lai segtu apmēram 40 % no izmaksām, kas rodas pazemes raktuvēs, kā arī 27 % no izmaksām, kuras rodas virszemes raktuvēs. Atbilstoši Apstrīdētajam lēmumam bija jāatļauj segt kopējā atlikusī *La Prohida* apakšapgabala un lielas *Buseiro* apgabala daļas imobilizācijas vērtība 2000. gada 31. decembrī. Komisija līdz ar to uzskatīja, ka atbalsts ESP 233 492 186 (ESP 181 292 186 1998. gadā un ESP 52 200 000 2000. gadā) apmērā, kas atbilst tām atmaksājamām subsīdijām, kuras piešķirtas saskaņā ar *PEAC*, kas varēja iekļaut ieguldījumus raktuvju darbos *La Prohida* apakšapgabalā, bija saistīts ar atbalstu apvienošanu, kas nav saderīga ar kopējo tirgu.

— Lietas dalībnieku argumenti

- 188 Prasītājs norāda, ka tas saņēma ESP 313 500 000 kā atmaksājamas subsīdijas, kas saskaņā ar 1989. gada 30. decembrī noslēgto līgumu ar Rūpniecības un enerģētikas ministriju tika izmantotas iekārtām un aktīviem, kuri paredzēti, lai palielinātu raktuves produkcijas apjomu. Šīs summas atmaksāšanas grafikā ietilpa laika posms no 1994. līdz 2000. gadam. Laikā no 1999. līdz 2000. gadam prasītājs bija atmaksājis pavisam ESP 233 492 186.

- 189 Prasītājs uzsver, ka tam bija jāatmaksā šī summa, kas sākotnēji bija paredzēta, lai palielinātu tā ražošanas apjomu, uzsākot tā pakāpenisku samazināšanu 1998. un

2000. gadā *Buseiro* un *La Prohida* atradnē. Līdz ar to prasītājs nevarēja kompensēt un amortizēt iepriekš minētās summas atmaksāšanu, palielinot ogļu ieguves apjomu.

¹⁹⁰ Komisija apstrīd prasītāja argumentu pamatotību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

¹⁹¹ Jānorāda, ka prasītājs neapstrīd to, ka, atļaujot izmaksāt atbalstu pārstrukturēšanai, atbalsti tiktu apvienoti, kas nav saderīgi ar kopējo tirgu, jo, pirmkārt, uzņēmums saņēma atbalstus, kas paredzēti, lai segtu apmēram 40 % no izmaksām, kas rodas pazemes raktuvē, un 27 % no izmaksām, kuras rodas virszemes raktuvē, un ka, otrkārt, Apstrīdētajā lēmumā tika atļauts izmaksāt atbalstus, kas paredzēti, lai segtu kopējo atlikušo *La Prohida* apakšapgabala un lielas *Buseiro* apgabala daļas imobilizācijas vērtību 2000. gada 31. decembrī. Prasītājs arī neapstrīd, ka summas, ko tas atmaksāja 1999. un 2000. gadā, ir daudz lielākas nekā bija paredzēts sākotnējā plānā, ņemot vērā maksājumu nokavējumu.

¹⁹² Pirmās instances tiesa secina, ka prasītājs nav pierādījis, ka administratīvās procedūras laikā ir nodevis Komisijai precīzu informāciju, kas tai attiecīgā gadījumā būtu ļāvusi noteikt to saskaņā ar *PEAC* piešķirtā aizdevuma daļu, kas nav amortizēta, palielinot to ogļu ieguves apjomu, kāds sasniegts pirms pārstrukturēšanas pasākumu veikšanas, un kas arī netika iekļauta to raktuvju atlikušajā vērtībā, kas tiek segta no atbalsta neparedzētu izmaksu segšanai.

193 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Apstrīdētā lēmuma 87. apsvērumā atsakoties ļaut izmaksāt summu EUR 1 403 316,30 (ESP 233 492 186) apmērā, kas attiecas uz izmaksām, kuras radušās pēc tam, kad tika atmaksātas subsīdijas, kas piešķirtas saskaņā ar *PEAC*.

194 Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par summu EUR 602 146,29 (ESP 100 188 713), kas saistīta ar šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm *Sorriba* apgabalā

— Apstrīdētais lēmums

195 Apstrīdētā lēmuma 83. un 105. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka atbalsts EUR 602 146,29 (ESP 100 188 713) apmērā, kas piešķirts, lai izveidotu šahtas un citas ventilācijas sistēmas izbūves *Tres Hermanos* apgabalā, ir ieguldījumi raktuvju infrastruktūrā. Tā uzskatīja, ka jaunus ieguldījumus nevar uzskatīt par mantotām saistībām atbilstoši Regulai Nr. 1407/2002 vai Lēmumam Nr. 3632/93. Komisija turklāt ir norādījusi, ka no Spānijas Karalistes 2002. gada 19. decembra paziņojuma izrietēja, ka tā nebija paredzējusi saskaņā ar 2003.–2007. gada ogļraktuvju pārstrukturēšanas plānu piešķirt tāda veida atbalstus ieguldījumiem, kādi paredzēti Regulas Nr. 1407/2002 5. panta 2. punktā. Komisija uzskata, ka šāds atbalsts ieguldījumiem turklāt ir nesaderīgs ar atbalstiem, kas paredzēti, lai segtu raktuvju radītos zaudējumus *Sorriba* apgabalā, ko Spānijas Karaliste piešķir prasītājam. Šis atbalsts neatbilst Lēmuma Nr. 3632/93 pielikuma I punkta l) apakšpunkta noteikumiem, jo attiecīgie

ieguldījumi bija paredzēti *Tres Hermanos* apakšapgabala rezervju izmantošanai. Šis atbalsts neatbilda arī Regulas Nr. 1407/2002 pielikuma noteikumiem. Komisija uzskata, ka jaunus ieguldījumus līdz ar to nevar uzskatīt par mantotām saistībām.

— Lietas dalībnieku argumenti

- 196 Prasītājs norāda, ka pakāpeniska *La Prohida* apakšapgabala pamešana bija saistīta ar esošās ventilācijas sistēmas, kas turpināja darboties, atkārtotu pielāgošanu raktuvē. Tādējādi 463 m ventilācijas šahtu tika izveidotas par kopējo summu EUR 581 825,70 (ESP 96 807 659,90) apmērā.
- 197 Prasītājs norāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nepamatoti uzskatot, ka ventilācijas darbi ir nepieciešami *Tres Hermanos* apakšapgabala ekspluatācijai. Tas uzsver, ka *La Prohida* apakšapgabala pamešana notika vairākos posmos, kā rezultātā bija nepieciešams pakāpeniski pielāgot iekšējo ventilācijas sistēmu tām pazemes ejām, kas uz īsu laiku joprojām tiek izmantotas atbilstoši Spānijas tiesiskā regulējuma prasībām. Tā kā ventilācijas šahtas un pazemes ejas, kurām šis šahtas tika izveidotas, pašreiz ir slēgtas, nevar uzskatīt, ka ventilācijas sistēmas pielāgošana bija jauns ieguldījums.
- 198 Prasītājs piebilst, ka papildus tam, ka tika izveidotas iepriekš minētās ventilācijas šahtas un atgūta pazemes šķērseja, citi darbi, kas nepieciešami raktuves ventilācijas atjaunošanai, tika veikti, lai savienotu ceturto *Tres Hermanos* apakšapgabala līmeni un pirmo *La Prohida* apakšapgabala līmeni. Tas norāda, ka šo ventilācijas šahtu izveides rezultātā tika pamests *La Prohida* apakšapgabals, un tas nebūtu noticis, ja šis apakšapgabals nebūtu ticis galīgi slēgts.

199 Tiesas sēdē prasītājs precizēja, ka tobrīd ventilācijas sistēma *Tres Hermanos* apakšapgabālā joprojām darbojās un bija balstīta uz ventilatoru, kas atrodās *La Prohida* apakšapgabālā, jo šis apakšapgabals kopš tā laika bija pilnībā slēgts.

200 Komisija apstrīd prasītāja argumentu pamatotību.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

201 No Lēmuma Nr. 3632/93 5. panta izriet, ka atbalsti neparedzētu izmaksu segšanai ir paredzēti, lai segtu izmaksas, kas rodas vai kas ir radušās ogļu rūpniecības modernizācijas, racionalizācijas vai pārstrukturēšanas rezultātā un kas nav saistītas ar kārtējo ražošanu.

202 Kā pats prasītājs atzīst, *La Prohida* apakšapgabala pamešanas dēļ bija jāveic atsevišķi darbi, lai nodrošinātu ventilāciju *Tres Hermanos* apakšapgabalā, kas turpināja darboties. Tādējādi attiecīgie ventilācijas darbi, ja pieņem, ka tie ir saistīti ar *La Prohida* raktuves slēgšanu, joprojām ir saistīti ar kārtējo ražošanu *Tres Hermanos* raktuvē Lēmuma Nr. 3632/93 5. panta nozīmē.

203 Kaut arī prasītājs norāda, ka attiecīgie darbi bija nepieciešami, lai nodrošinātu ventilāciju *La Prohida* apakšapgabalā laika posmā, kura beigās tas tika pamests, Pirmās instances tiesa uzskata, ka, ņemot vērā saistību starp ieguldītajām summām un *La Prohida* apakšapgabalā nodrošinātās ventilācijas pagaidu raksturu laika posmā,

kad to bija paredzēts pamest, Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka šie darbi faktiski tiek veikti, lai nodrošinātu ventilāciju *Tres Hermanos* apakšapgabalā, un ka tādējādi tie bija saistīti ar kārtējo ražošanu. Šo Komisijas vērtējumu apstiprina tas, ka attiecīgā ventilācijas sistēma, kā to ir apstiprinājis prasītājs tiesas sēdē, joprojām darbojas un nodrošina ventilāciju *Tres Hermanos* apakšapgabalā.

204 Līdz ar to Pirmās instances tiesa uzskata, ka, ņemot vērā Komisijas rīcībā esošo informāciju, tā nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atsakoties atļaut piešķirt summu EUR 602 146,29 (ESP 100 188 713) apmērā, kas saistīta ar šahtu izveidi un citu ventilācijas sistēmu izbūvi *Sorriba* apgabalā.

205 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par summu EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, kas paredzēta, lai segtu neparedzētas pārstrukturēšanas izmaksas, kas nākotnē radīsies sakarā ar *La Prohida* apakšapgabala slēgšanu

— Apstrīdētais lēmums

206 Apstrīdētā lēmuma 84. un 106. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka summa EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, kas paredzēta, lai segtu neparedzētas pārstrukturēšanas izmaksas, kas nākotnē radīsies sakarā ar *La Prohida* apakšapgabala slēgšanu, *Buseiro* apgabala daļēju slēgšanu vai sakarā ar abiem minētajiem gadījumiem, nebija iekļautas paziņojumā par atbalstiem, ko Spānijas Karaliste paredzējusi piešķirt 2001. gadā. Komisija uzskata, ka šo summu nevar atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu, jo tā bija lielāka par to, kas bija paziņota un ko Spānijas Karaliste bija izmaksājusi, nesagaidot Komisijas lēmumu, par minēto gadu.

— Lietas dalībnieku argumenti

- 207 Vispirms prasītājs norāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka attiecīgais atbalsts bija saistīts ne tikai ar *La Prohida* apakšapgabalu, bet arī ar *Buseiro* apgabalu. Šajā sakarā neatkarīgu raktuvju ekspertu ziņojums liecina, ka minētais atbalsts bija paredzēts tikai tam, lai segtu izmaksas, kas nākotnē radīsies *La Prohida* apakšapgabala pazemes atradnē.
- 208 Prasītājs arī norāda, ka Spānijas Karalistes izdarītajos paziņojumos par atbalstiem, ko tā ir paredzējusi piešķirt, lai segtu neparedzētas izmaksas, nav nošķirti izmaksu posteņi atkarībā no to izmantošanas mērķa. Minētie paziņojumi attiecās uz kopējām ogļu ražošanai paredzētā atbalsta summām, ko apstiprina tas, ka Komisijas lēmumi, ar kuriem tika atļauts piešķirt atbalstu, attiecas uz kopējām summām, un tajos netiek analizētas konkrētas katra uzņēmuma izmaksas, ko ir paredzēts segt no atbalstiem. Prasītājs piebilst, ka Komisijas 1994. gada 8. februāra Lēmums Nr. 341/94/EOTK par Lēmuma Nr. 3632/93 piemērošanu (OV L 49, 1. lpp.) neuzliek dalībvalstīm pienākumu norādīt precīzas izmaksas, kuru segšanai jāpiešķir atbalsts neparedzētu izmaksu segšanai, jo Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantā minētos atbalstus var paziņot brīvā formā atbilstoši Lēmuma Nr. 341/94 2. pielikuma 3. punktam. Komisija līdz ar to nevar apgalvot, ka rezerve EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, ko prasītājs izveidojis, lai segtu izmaksas, kuras nākotnē radīsies saistībā ar vispārējiem zaudējumiem, nebija iekļauta paziņojumā par atbalstiem, ko Spānijas Karaliste paredzējusi izmaksāt par 2001. gadu.
- 209 Turklāt atbalsti 1998., 2000. un 2001. gadā prasītājam tika piešķirti ne tikai, ņemot vērā faktiski radušās izmaksas, bet arī atkarībā no paredzamajām izmaksām nākotnē.

- 210 Prasītājs arī norāda, ka attiecīgais uzkrājums ir tikai tā uzkrājuma pieaugums, ko tas bija izveidojis 2001. gadā. Prasītāja ikgadējā bilance 2001. gadā apliecina, ka uzkrājums ESP 70 000 000 apmērā tika izveidots, lai segtu izmaksas, kas radušās sakarā ar darbības pārtraukšanu *La Prohida* apakšapgabalā. Šī summa tomēr izrādījās nepieciešama, lai segtu minētās izmaksas.
- 211 Komisija norāda, ka šis uzkrājums neatbilst nevienam no atbalstiem, ko Spānijas Karaliste paziņojusi un faktiski izmaksājusi. Runa ir par prasītāja mēģinājumu panākt, ka par saderīgu ar kopējo tirgu tiek atzīta daļa atbalstu, kas atzīti par ļaunprātīgiem un nesaderīgiem ar kopējo tirgu, tos sasaistot ar neskaidrām izmaksām nākotnē, kuru atbilstību faktiskajām ar slēgšanu saistītajām izmaksām Komisija nevar pārbaudīt. Tādējādi šajā sakarā atbalstu nevar atļaut piešķirt. Komisija piebilst, ka šajā gadījumā atļautie atbalsti lielā mērā sedz ar slēgšanu saistītās izmaksas, nepastāvot nepieciešamībai izveidot uzkrājumus papildu izmaksu segšanai nākotnē. Šāda paša veida izmaksas citās dalībvalstīs būtu daudz mazākas.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 212 Vispirms ir jānorāda, ka prasītājs apstrīd to, ka summa EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā netika iekļauta paziņojumā par atbalstiem, ko Spānijas Karaliste paredzējusi izmaksāt 2001. gadā. Tādējādi tas apstrīd arī to, ka šī summa netika iekļauta atbalstos, kas faktiski izmaksāti 2001. gadā, nesagaidot Komisijas lēmumu.
- 213 Jānorāda arī, ka no Komisijas atbildēm uz Pirmās instances tiesas jautājumiem izriet, ka Spānijas Karaliste attiecībā uz 2001. gadu bija paziņojusi vienu atbalstu, kas

izmaksājams prasītājam ESP 393 971 600 jeb EUR 2 367 817 apmērā. Kā Komisija norāda, Apstrīdētā lēmuma 2. pantā ir atzīts, ka ar kopējo tirgu ir saderīgs atbalsts EUR 2 249 759,37 (ESP 374 328 463) apmērā, no kura 2001. gadā paredzēts segt neparedzētas ar slēgšanu saistītas izmaksas.

- 214 Līdz ar to, ja Komisija atļautu izmaksāt summu EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, tad šajā gadījumā kopējā atbalsta summa neparedzētu izmaksu segšanai 2001. gadā, kas atzīti par saderīgiem ar kopējo tirgu, būtu augstāka par summu, ko Spānijas Karaliste paziņojusi, kā arī par summu EUR 2 303 817 (ESP 383 322 896) apmērā, kas faktiski tika izmaksāta prasītājam.
- 215 Tomēr ir jāsecina, ka daļa no summas EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000), apmērā, proti, EUR 54 057,63 (ESP 8 994 433), ir mazāka par kopējo summu EUR 2 303 817 (ESP 383 322 896) apmērā, kas faktiski tika izmaksāta prasītājam.
- 216 Komisija nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas ļautu uzskatīt, ka šī summa EUR 54 057,63 apmērā nebija iekļauta kopējā atbalsta summā, ko Spānijas Karaliste paziņojusi Komisijai.
- 217 Tā kā daļu no summas EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, kas tika izmantota, lai izveidotu attiecīgo uzkrājumu, joprojām varēja segt no uzņēmumam faktiski izmaksātajiem atbalstiem, Komisijai bija jānosaka, vai šī summa EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā vai vismaz attiecīga tās daļa, kuru veido EUR 54 057,63 (ESP 8 994 433), atbilda tiesiskajā regulējumā paredzētajiem nosacījumiem, lai tās segšanai varētu piešķirt atbalstu neparedzētām izmaksām.

218 Tomēr ir jāsecina, ka no Apstrīdētā lēmuma neizriet, ka Komisija būtu veikusi šādu pārbaudi. Tā nav pārbaudījusi summu, kas izmantota attiecīgā uzkrājuma izveidošanai, ne ņemot vērā Lēmuma Nr. 3632/93 5. pantu, ne arī ņemot vērā Regulas Nr. 1407/2002 7. pantu. Kā izriet no šī sprieduma 206. punkta, Komisija Apstrīdētā lēmuma 84. un 106. punktā tikai konstatējusi, ka summa EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā pārsniedza to, kas tika paziņota, un to, kura tika izmaksāta, nesagaidot lēmumu.

219 Tādējādi ir jāatzīst, ka, nepārbaudot, vai atbalstu neparedzētu izmaksu segšanai varēja izmaksāt, vismaz lai segtu summu EUR 54 057,63 (ESP 8 994 433) apmērā, kas iekļauta kopējā summā EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, kura izmantota, lai izveidotu uzkrājumu, kas paredzēts, lai segtu neparedzētas pārstrukturēšanas izmaksas, kuras radīsies nākotnē saistībā ar *La Prohida* apakšnozares slēgšanu, Komisija ir pārkāpusi piemērojamās normas.

220 Tā kā Komisija savai aizstāvībai arī norāda, ka attiecīgais uzkrājums ir prasītāja mēģinājums panākt, ka par saderīgu ar kopējo tirgu tiek atzīta daļa no atbalstiem, kas atzīti par ļaunprātīgiem un nesaderīgiem ar kopējo tirgu, jānorāda tikai tas, ka šis apgalvojums nav pierādīts. Tā kā šis apstāklis nav norādīts Apstrīdētā lēmuma pamatojumā, ko Komisija ir paudusi, lai pamatotu atteikumu par saderīgu ar kopējo tirgu atzīt atbalstu, kas paredzēts, lai attiecīgā gadījumā segtu attiecīgā uzkrājuma summu, šāda pamatojuma neesamību nevar novērst tiesvedības gaitā (šajā sakarā skat. Tiesas 1981. gada 26. novembra spriedumu lietā 195/80 *Michel/Parlaments, Recueil*, 2861. lpp., 22. punkts).

221 Līdz ar to šim iebildumam ir jāpiekrīt.

222 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ceturtais pamats ir jāapmierina, ņemot vērā iebildumu par summu EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, kas atbilst uzkrājumam, kurš izveidots, lai segtu neparedzētas pārstrukturēšanas izmaksas, kas var rasties nākotnē saistībā ar *La Prohida* apakšapgabala slēgšanu, un kas nepārsniedz summu EUR 54 057,63 (ESP 8 994 433) apmērā. Tomēr pārējā daļā šis iebildums un viss ceturtais pamats ir jānoraida.

Secinājums

223 Visu iepriekš minēto iemeslu dēļ Apstrīdētā lēmuma 3. panta b) punkts ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tajā ir iekļauta summa EUR 54 057,63 (ESP 8 994 433) apmērā, kā arī Apstrīdētā lēmuma 4. panta 1. punkts b) apakšpunkts. Pārējā daļā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

224 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spiedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

225 Tā kā šajā gadījumā prasītāja celtā prasība daļēji ir apmierināta, Pirmās instances tiesa uzskata, ka, izvērtējot šīs lietas apstākļus, taisnīgi ir nolemt, ka prasītājs sedz četras piektdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina četras piektdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem un Komisija sedz vienu piektdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina vienu piektdaļu no prasītāja tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) 3. panta b) punkts tiktāl, ciktāl tajā ir paredzēta summa EUR 54 057,63 (ESP 8 994 433) apmērā, un 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts Komisijas 2003. gada 5. novembra Lēmumā 2004/340/EK, kas attiecas uz atbalstu uzņēmumam *González y Díez, SA* neparedzētu izmaksu segšanai (2001. gada atbalsts un ļaunprātīga 1998. un 2000. gada atbalsta izmantošana) un ar ko groza Lēmumu 2002/827/EOTK, tiek atcelti;
- 2) pārējā daļā prasība tiek noraidīta;
- 3) prasītājs sedz četras piektdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlihdzina četras piektdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem un Komisija

sedz vienu piektdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina vienu piektdaļu no prasītāja tiesāšanās izdevumiem.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 12. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 3128
Prāvas priekšvēsture	II - 3134
Procedūra	II - 3139
Lietas dalībnieku prasījumi	II - 3140
Juridiskais pamatojums	II - 3141
Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz to, ka Komisija nav pilnvarota pieņemt Apstrīdētā lēmuma 1., 3. un 4. pantu	II - 3141
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3141
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3146
Par otro pamatu, kas ir balstīts uz būtisku formas prasību pārkāpumu procedūrā, lai atceltu Lēmuma 2002/827 1., 2. un 5. pantu un lai pieņemtu Apstrīdēto lēmumu	II - 3153
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3153
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3156
— Par pieņemamību	II - 3156
— Par būtību	II - 3158
Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz tiesiskās palāvības aizsardzības principa un būtisku formas prasību pārkāpumu	II - 3161
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3161
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3164
II - 3198	

Par ceturto pamatu, kas ir balstīts uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā	II - 3170
Par summu EUR 295 409,47 (ESP 49 152 000) apmērā 1030 m garas pazemes ejas izveidei <i>La Prohida</i> apakšapgabalā	II - 3171
— Apstrīdētais lēmums	II - 3171
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3171
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3172
Par summu EUR 513 757,49 (ESP 85 482 054) apmērā, kas saistīta ar 1 005 080 m ³ liela zemes gabala pārvietošanu <i>Buseiro</i> apgabalā	II - 3174
— Apstrīdētais lēmums	II - 3174
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3174
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3175
Par summu EUR 547 066,46 (ESP 91 024 200), kas atbilst garantijām, kuras apstiprinājusi Astūrijas valdība zemes gabalu atjaunošanai	II - 3176
— Apstrīdētais lēmums	II - 3176
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3177
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3179
Par summu EUR 372 176,75 (ESP 61 925 000) apmērā, kas atbilst vērtībai, par kādu iegādātas <i>Buseiro</i> apgabala rietumu daļai blakus esošās zemes, kas pamestas pēc jūras līmeņa izmaiņām	II - 3181
— Apstrīdētais lēmums	II - 3181
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3181
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3182
	II - 3199

Par summu EUR 1 403 316,30 (ESP 233 492 186) apmērā, kas ir saistīta ar izmaksām, kuras radušās pēc to subsīdiju atgūšanas, kas piešķirtas saskaņā ar PEAC	II - 3184
— Apstrīdētais lēmums	II - 3184
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3185
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3186
Par summu EUR 602 146,29 (ESP 100 188 713), kas saistīta ar šahtu izveidi un citām ventilācijas sistēmu izbūvēm Sorriba apgabalā	II - 3187
— Apstrīdētais lēmums	II - 3187
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3188
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3189
Par summu EUR 601 012,10 (ESP 100 000 000) apmērā, kas paredzēta, lai segtu neparedzētas pārstrukturēšanas izmaksas, kas nākotnē radīsies sakarā ar <i>La Prohida</i> apakšapgabala slēgšanu	II - 3190
— Apstrīdētais lēmums	II - 3190
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3191
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3192
Secinājums	II - 3195
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 3195